

بسم الله الرحمن الرحيم

فرشتگان در آیات قرآن

با ترجمه سید محمد رضا صفوی

مرکز پژوهشی «غیب مشهود»

سید اسداله موسوی عبادی

تابستان ۱۴۰۴

سخن آغازین

ستایش تنها ویژه خداوند جهانیان است و درود و سلام بی پایان بر محمد مصطفی، واپسین فرستاده او و خاندان پاک و والایش.

در میان شگفتی های نهفته در گستره بی پایان قرآن کریم، سخن از هستی های فراسویی است که پیونددهنده جهان نادیدنی و دیدنی هستند؛ فرشتگان، فرستادگان پروردگاری که نمایانگر خواست او در گرداندن جهان آفرینش اند. شناخت این هستی های نورانی، کلیدی است برای گشودن پنجره ای به سوی جهان های معنوی و درک ژرفای سامانه حکیمانه پروردگار.

این متن، با نام «فرشتگان در آیات قرآن»، گامی است در راستای گردآوری فراگیر و بررسی سامانمند همه آیاتی که راز این سفیران الهی را برما می گشایند. این اثر، آیات والا را با پیروی از چینش مصحف شریف، به روشی منظم دسته بندی کرده و کوشیده است تا با تکیه بر ترجمه بر اساس تفسیر المیزان، نوشته حجت الاسلام والمسلمین محمدرضا صفوی، واکاوی هایی ژرف و استوار ارائه نماید.

امید که این مجموعه، مرجعی سودمند برای جویندگان معارف قرآنی و مشتاقان شناخت جایگاه بلند فرشتگان در سامانه هستی باشد، و گامی هر چند کوچک در راه درک بیشتر کلام خداوند باشد.

درخواست از خوانندگان

این نوشتار، نسخه اولیه از پژوهشی گسترده درباره فرشتگان در قرآن است. از این رو، از همه عزیزان — به ویژه اهل تحقیق و فضل — درخواست می‌شود با **پیشنهادها و نقدهای سازنده** خود، ما را در ارتقای این کار یاری نمایند. **إن شاء الله** این تلاش، گامی هرچند کوچک در راه شناخت بیشتر **عالم ملکوت** و عظمت پروردگار باشد.

تعداد آیات ملائکه در سوره ها

تعداد کل: ۵۵۱ آیه

بیشترین آیه فرشتگان، در سوره حجر با ۳۵ آیه

فهرست

۱۲	سوره البقره (۲)
۱۲	آیات ۳۰ تا ۳۴
۱۲	آیه ۸۷
۱۲	آیات ۹۷ و ۹۸
۱۳	آیات ۱۰۱ و ۱۰۲
۱۳	آیه ۱۵۹
۱۴	آیات ۱۶۱ و ۱۶۲
۱۴	آیه ۱۷۷
۱۴	آیه ۲۱۰
۱۴	آیات ۲۴۷ و ۲۴۸
۱۵	آیه ۲۵۳
۱۵	آیه ۲۸۵
۱۶	سوره آل عمران (۳):
۱۶	آیه ۱۸
۱۶	آیات ۳۸ - ۴۷
۱۷	آیات ۷۹ و ۸۰
۱۷	آیه ۸۷
۱۷	آیات ۱۲۳ تا ۱۲۶
۱۸	آیه ۱۸۱
۱۸	سوره النساء (۴):
۱۸	آیات ۹۷ - ۹۹
۱۸	آیه ۱۳۶
۱۹	آیه ۱۶۶
۱۹	آیات ۱۷۱ و ۱۷۲
۱۹	سوره المائده (۵):
۱۹	آیه ۱۱۰
۲۰	سوره الأنعام (۶):
۲۰	آیات ۸ - ۱۰
۲۰	آیه ۳۰

٢١	آیه ٥٠
٢١	آیه ٦١
٢١	آیه ٩٣
٢١	آیه ١١١
٢٢	آیه ١٥٨
٢٢	سوره الأعراف (٧):
٢٢	آیه ١١
٢٢	آیه ٢٠
٢٣	آیه ٣٧
٢٣	آیه ٢٠٦
٢٣	سوره الأنفال (٨):
٢٣	آیات ٩ - ١٤
٢٤	آیه ٣٥
٢٤	آیات ٤٨ - ٥١
٢٥	سوره التوبة (٩):
٢٥	آیات ٢٥ و ٢٦
٢٥	آیه ٣٥
٢٥	آیه ٤٠
٢٦	سوره يونس (١٠):
٢٦	آیه ٣
٢٦	آیه ٢١
٢٦	آیه ٥٢
٢٦	آیه ٦١
٢٧	سوره هود (١١):
٢٧	آیه ١٢
٢٧	آیه ١٨
٢٧	آیات ٢٥ - ٢٨
٢٨	آیه ٣١
٢٩	سوره يوسف (١٢):
٢٩	آیات ٣٠ و ٣١
٣٠	سوره الرعد (١٣):

آیات ۱۱ - ۱۳	۳۰
آیات ۲۰ - ۲۴	۳۰
سوره الحجر (۱۵):	۳۱
آیات ۶ - ۸	۳۱
آیات ۱۷ و ۱۸	۳۱
آیات ۲۸ - ۳۵	۳۱
آیات ۴۵ و ۴۶	۳۲
آیات ۵۱ - ۷۵	۳۲
سوره النحل (۱۶):	۳۳
آیه ۲	۳۳
آیات ۲۷ - ۳۴	۳۳
آیات ۴۹ و ۵۰	۳۴
آیه ۵۷	۳۴
آیات ۶۱ و ۶۲	۳۵
آیات ۱۰۱ و ۱۰۲	۳۵
سوره الإسراء (۱۷):	۳۵
آیه ۴۰	۳۵
آیات ۵۶ و ۵۷	۳۵
آیه ۶۱	۳۶
آیه ۷۸	۳۶
آیات ۹۰ - ۹۵	۳۶
سوره الکهف (۱۸):	۳۷
آیه ۵۰	۳۷
سوره مريم (۱۹):	۳۷
آیه ۷	۳۷
آیات ۱۶ - ۲۴	۳۷
آیات ۶۴ و ۶۵	۳۸
آیات ۸۷ و ۹۴	۳۸
سوره طه (۲۰):	۳۹
آیه ۱۱۶	۳۹
سوره الأنبياء (۲۱):	۳۹

٣٩	آيات ١٩ و ٢٠
٣٩	آيات ٢٦ - ٢٩
٤٠	آيات ١٠١ - ١٠٣
٤٠	سوره الحج (٢٢):
٤٠	آيه ٢٢
٤٠	آيات ٧٥ و ٧٦
٤٠	سوره المؤمنون (٢٣):
٤٠	آيه ١٧
٤١	آيه ٢٤
٤١	آيه ٩٩
٤١	آيه ١١٣
٤١	سوره الفرقان (٢٥):
٤١	آيه ٤
٤١	آيات ٧ - ٩
٤٢	آيه ١١
٤٢	آيات ٢١ و ٢٢
٤٢	آيه ٢٥
٤٢	آيه ٣٥
٤٣	آيه ٧٥
٤٣	سوره الشعراء (٢٦):
٤٣	آيه ١٣
٤٣	آيات ١٩٢ - ١٩٥
٤٣	سوره النمل (٢٧):
٤٣	آيات ٧ و ٨
٤٤	آيه ٦٥
٤٤	سوره العنكبوت (٢٩):
٤٤	آيات ٣١ - ٣٥
٤٤	آيه ٥٥
٤٥	سوره الروم (٣٠):
٤٥	آيه ٢٦
٤٥	سوره السجده (٣٢):

٤٥	آیه ٥
٤٥	آیات ١٠ و ١١
٤٥	آیه ١٤
٤٦	آیه ٢٠
٤٦	سوره الأحزاب (٣٣):
٤٦	آیه ٩
٤٦	آیه ٤١ - ٤٤
٤٦	آیه ٥٦
٤٧	سوره سبأ (٣٤):
٤٧	آیات ٢٢ و ٢٣
٤٧	آیات ٤٠ - ٤٢
٤٨	سوره فاطر (٣٥):
٤٨	آیه ١
٤٨	آیه ٣٧
٤٨	سوره یس (٣٦):
٤٨	آیات ٢٨ و ٢٩
٤٨	سوره الصافات (٣٧):
٤٨	آیات ١ - ١١
٤٩	آیه ٢٢
٤٩	آیات ١٤٩ - ١٦٦
٥٠	سوره ص (٣٨):
٥٠	آیات ٢١ و ٢٢
٥٠	آیات ٦٩ - ٧٣
٥١	سوره الزمر (٣٩):
٥١	آیه ٢٤
٥١	آیات ٦٩ - ٧٥
٥٢	سوره غافر (٤٠):
٥٢	آیات ٧ - ٩
٥٣	آیات ٤٩ و ٥٠
٥٣	سوره فصلت (٤١):
٥٣	آیات ١٢ - ١٤

٥٣	آیات ٣٠ - ٣٢
٥٤	سوره الشوری (٤٢):
٥٤	آیه ٥
٥٤	آیه ٥١
٥٤	سوره الزخرف (٤٣):
٥٤	آیه ١٦ تا ٢١
٥٥	آیه ٤٦
٥٥	آیات ٥١ - ٥٣
٥٦	آیات ٧٤ - ٨٠
٥٦	سوره الدخان (٤٤):
٥٦	آیات ٤٧ - ٥٠
٥٧	سوره الاحقاف (٤٦):
٥٧	آیه ٣٤
٥٧	سوره محمد (٤٧):
٥٧	آیات ٢٥ - ٢٨
٥٧	سوره الفتح (٤٨):
٥٧	آیه ٤
٥٨	آیه ٧
٥٨	سوره ق (٥٠):
٥٨	آیات ١٦ - ٢٦
٥٩	آیات ٤١ و ٤٢
٥٩	سوره الذاریات (٥١):
٥٩	آیات ١ - ٤
٥٩	آیات ١٣ و ١٤
٥٩	آیات ٢٤ - ٣٧
٦٠	سوره الطور (٥٢):
٦٠	آیات ١ - ٨
٦١	سوره النجم (٥٣):
٦١	آیات ٤ - ١٨
٦١	آیه ٢٤ - ٢٨
٦٢	سوره القمر (٥٤):

٦٢	آيات ٣٣ - ٣٩
٦٢	آيه ٤٨
٦٢	سوره الرحمن (٥٥)
٦٢	آيه ٢٩
٦٣	سوره الواقعة (٥٦):
٦٣	آيات ٧٥ - ٨٠
٦٣	آيه ٨٥
٦٣	سوره الحديد (٥٧):
٦٣	آيه ١٢
٦٣	سوره التحريم (٦٦):
٦٣	آيات ١ - ٦
٦٤	سوره الملك (٦٧):
٦٤	آيات ٧ - ١١
٦٥	آيات ١٦ و ١٧
٦٥	سوره الحاقة (٦٩):
٦٥	آيه ١٣ و ١٩
٦٦	آيه ٣٠ تا ٣٢
٦٦	سوره المعارج (٧٠):
٦٦	آيات ٣ و ٤
٦٦	سوره الجن (٧٢):
٦٦	آيات ٨ - ١٠
٦٦	آيات ٢٦ - ٢٨
٦٧	سوره المدثر (٧٤):
٦٧	آيات ٢٦ - ٣١
٦٧	سوره المرسلات (٧٧):
٦٧	آيات ١ - ٧
٦٨	سوره النبأ (٧٨):
٦٨	آيه ١٩
٦٨	آيه ٣٠
٦٨	آيات ٣٦ - ٣٨
٦٨	سوره النازعات (٧٩):

٦٨	آیات ١ - ٨
٦٩	سوره عبس (٨٠):
٦٩	آیات ١١ - ١٦
٦٩	سوره التکویر (٨١):
٦٩	آیات ١٥ - ٢٧
٧٠	سوره الانفطار (٨٢):
٧٠	آیات ٩ - ١٢
٧٠	سوره المطففین (٨٣):
٧٠	آیات ١٨ - ٢١
٧٠	سوره الطارق (٨٦):
٧٠	آیه ٤
٧٠	سوره الفجر (٨٩):
٧٠	آیات ٢١ و ٢٢
٧١	سوره العلق (٩٦):
٧١	آیات ٩ - ١٩
٧١	سوره القدر (٩٧):
٧١	آیات ١ - ٤

وَ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَ یَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَ نَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَ نُقَدِّسُ لَكَ قَالَ اِنِّیْ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ (۳۰) وَ عَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلٰی الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْبِئُوْنِیْ بِاَسْمَآءِ هٰۤؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ (۳۱) قَالُوْا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا بِهٰذَا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ (۳۲) قَالَ یٰۤاٰدَمُ اَنْۢبِئْهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ فَلَمَّ اَنْۢۢأٰهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّیْ اَعْلَمُ غَیْبَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ اَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ (۳۳) وَ اِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْۤا اِلَّاۤ اِبْلِیْسَ اَبٰی وَ اسْتَكْبَرَ وَ كَانَ مِنَ الْكٰفِرِیْنَ (۳۴)

و آن گاه بر آدمیان نعمت ارزانی شد که پروردگارت به فرشتگان گفت: من در زمین جانشینی قرار خواهم داد. فرشتگان (چون می دانستند که موجودی که در زمین زندگی می کند روی به تبهکاری می آورد)، گفتند: آیا در زمین کسانی را می گماری که در آن فساد می کنند و خون ها می ریزند، در حالی که ما همراه با ستایش تو، تو را تسبیح می گوئیم و تقدیس می کنیم؟ گفت: من چیزهایی می دانم که شما نمی دانید. (۳۰) و نام همگان را به آدم آموخت، سپس آنان را بر فرشتگان عرضه کرد و گفت: اگر راست می گوئید که شما شایسته مقام خلافتید، مرا از نام آنان با خبر کنید. (۳۱) فرشتگان گفتند: پروردگارا، تو از هر عیب و کاستی پیراسته ای. ما را دانشی جز آنچه تو به ما آموخته ای نیست. بی تردید تویی دانا و حکیم. (۳۲) خدا گفت: ای آدم، از نام آنان به فرشتگان خبر ده. هنگامی که آدم اسامی آنها را به فرشتگان خبر داد، خدا به فرشتگان گفت: آیا به شما نگفتم که من نهان آسمان ها و زمین را می دانم و آنچه را آشکار می کنید و آنچه را کتمان کرده اید می دانم؟ (۳۳) و نیز آن گاه بر آدمیان نعمت ارزانی شد که به فرشتگان گفتیم: برای آدم سجده کنید. پس همگان سجده کردند، مگر ابلیس که خودداری کرد و تکبر ورزید (۳۴)

آیه ۸۷

وَ لَقَدْ اٰتٰنَا مُوسٰی الْكِتٰبَ وَ قَفَّیْنَا مِنْۢ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَ اٰتٰنَا عِیْسٰی ابْنَ مَرْیَمَ الْبَیِّنٰتِ وَ اٰیٰدِنَاۤهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ اَفَكُلَّمَا جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ بِمَا لَا تَهْوٰی اَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِیْقًا كَذَّبْتُمْ وَ فَرِیْقًا تَقْتُلُوْنَ (۸۷)

و همانا ما به موسی کتاب آسمانی دادیم، و پس از او پیامبران بسیاری را یکی پس از دیگری با راه و رسم وی فرستادیم، و به عیسی پسر مریم آن معجزات آشکار را عطا کردیم و او را با «روح القدس» تأیید نمودیم. پس چرا هرگاه پیامبرانی برای شما قوانینی آوردند که دلخواه شما نبود گردنکشی کردید و گروهی از آنان را دروغگو شمردید و گروهی را کشتید؟ و رویه شما چنین است. (۸۷)

آیات ۹۷ و ۹۸

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجَبْرِیْلِ فَاِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلٰی قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَیْنَ يَدَیْهِ وَ هُدًی وَ بَشْرٰی لِّلْمُؤْمِنِیْنَ (۹۷) مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلّٰهِ وَ مَلٰٓئِكَتِهٖ وَ رُسُلِهٖ وَ جَبْرِیْلِ وَ مِیكَالَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِّلْكَافِرِیْنَ (۹۸)

یهودیان به این بهانه به قرآن ایمان نمی آورند که با جبرئیل که آورنده وحی است دشمنند. ای پیامبر، به آنان بگو: هر کس دشمن جبرئیل است، نباید از کتاب الهی رویگردان شود؛ چرا که جبرئیل به اذن خدا این کتاب را بر قلب تو نازل کرده است؛ کتابی که حقانیت کتاب های آسمانی پیش از خود، از جمله تورات را تأیید می کند و برای کسانی که به آن ایمان می آورند مایه هدایت و بشارت است. (۹۷) هر کس دشمن خدا و فرشتگان و پیامبران او و دشمن جبرئیل و میکائیل است، کافر است و بی تردید خدا دشمن کافران است. (۹۸)

آیات ۱۰۱ و ۱۰۲

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۱۰۱) وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السَّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (۱۰۲)

و هنگامی که از جانب خدا پیامبری برایشان آمد که توراتی را که با آنان است تصدیق می کرد، گروهی از کسانی که کتاب آسمانی به آنها داده شده است [– عالمان یهود و نصاری] کتاب خدا را پشت سرشان افکندند و بشارت های آن را در مورد ظهور پیامبر اسلام نادیده گرفتند، چنان که گویی از آن بی خبرند. (۱۰۱) و یهودیان افسون هایی را دنبال کردند که جنیان شرور آنها را برایشان می خواندند و به آنان تعلیم می دادند و به دروغ آنها را بر حکومت سلیمان می بستند و می گفتند سلیمان با همین افسون ها بر جن و انس و دیگر موجودات سلطنت می کرد؛ در حالی که سلیمان سحر نکرد و کافر نشد، بلکه آن جنیان شرور کفر ورزیدند که به مردم سحر آموختند. و نیز یهودیان افسون هایی را دنبال کردند که بر آن دو فرشته به نام های هاروت و ماروت در شهر بابل الهام شد. در صورتی که آن دو فرشته به هیچ کس سحر نمی آموختند مگر این که به او می گفتند: ما فقط وسیله آزمایشیم، پس مبادا با به کار گرفتن آنچه می آموزی کافر شوی. ولی یهودیان از آنها افسون هایی می آموختند که به وسیله آنها میان مرد و همسرش جدایی می افکندند. البته جز به اذن خدا نمی توانستند به کسی زیان برسانند، چرا که بی اذن خدا هیچ کاری در جهان هستی صورت نمی گیرد. آری، یهودیان چیزهایی از هاروت و ماروت فرامی گرفتند که برای آنان زیانبار بود و سودی عایدشان نمی کرد، و آنها خوب می دانستند که هر کس خریدار سحر باشد (آن را بیاموزد و به کار اندازد) در آخرت نصیبی نخواهد داشت. یهودیان خود را به بد چیزی فروختند. ای کاش می دانستند. (۱۰۲)

آیه ۱۵۹

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ (۱۵۹)

کسانی که دلایل روشن و رهنمودهای ما را پس از آن که در کتاب آسمانی برای مردم به روشنی بیان کرده ایم کتمان می کنند، خدا لعنتشان می کند و آنان را از رحمت خود دور می سازد، و همه لعنت کنندگان نیز آنان را لعنت می کنند و از خدا می خواهند که آنان را از رحمت و سعادت محروم کند. (۱۵۹)

آیات ۱۶۱ و ۱۶۲

**إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ مَاتُوا وَ هُمْ كَفَّارٌ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَ الْمَلَائِكَةِ وَ النَّاسِ أَجْمَعِينَ (۱۶۱)
خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَ لَا هُمْ يُنْظَرُونَ (۱۶۲)**

کسانی که بر کفر اصرار ورزیده و در حال کفر مرده اند، لعنت خدا و فرشتگان و همه مردم بر آنان خواهد بود. (۱۶۱) در این لعنت و عذاب الهی ماندگارند؛ نه عذاب از آنان کاسته می شود و نه در تأخیر عذاب مهلت می یابند. (۱۶۲)

آیه ۱۷۷

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَ الْمَغْرِبِ وَ لَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ الْمَلَائِكَةِ وَ الْكِتَابِ وَ النَّبِيِّينَ وَ آتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى وَ الْيَتَامَى وَ الْمَسَاكِينَ وَ ابْنَ السَّبِيلِ وَ السَّائِلِينَ وَ فِي الرِّقَابِ وَ أَقَامَ الصَّلَاةَ وَ آتَى الزَّكَاةَ وَ الْمُؤْفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَ الصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَ الضَّرَّاءِ وَ حِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ (۱۷۷)

نیکی آن نیست که [هنگام عبادت] روی خود را به سوی مشرق و مغرب بگردانید و آن را به عنوان قبله تلقی کنید، بلکه نیکی آن است که انسان به خدا و روز واپسین و فرشتگان و کتاب های آسمانی و پیامبران ایمان آورده و مال خود را با این که به آن علاقه مند است، به خویشاوندان و یتیمان و بینوایان و در راه مانده و گدایان و در راه آزادی بردگان داده است، و نماز را برپا داشته و زکات خود را پرداخته است؛ و آن است که چون پیمانی بستند به پیمان خود وفا کردند و آن است که در تنگدستی و زیانکاری و به هنگام کارزار، شکیبایی و پایداری نمودند. اینانند کسانی که راست گفته اند و اینانند تقوایندگان. (۱۷۷)

آیه ۲۱۰

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَ الْمَلَائِكَةُ وَ قُضِيَ الْأَمْرُ وَ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (۲۱۰)

آیا مشرکان چیزی جز این انتظار دارند که خدا در سایبان هایی از ابرها به سراغشان آید و نیز فرشتگان بیایند و کار پایان داده شود؟ و همه امور به خدا باز گردانده می شود. (۲۱۰)

آیات ۲۴۷ و ۲۴۸

وَ قَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَائُوتَ مَلَكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَ نَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَ لَمْ يُؤْتِ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَ زَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَ الْجِسْمِ وَ اللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (۲۴۷) وَ قَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ

فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ (٢٤٨)

و پیامبرشان به آنان گفت: خداوند طالوت را برای شما به فرمانروایی برانگیخته است. گفتند: چگونه او را بر ما فرمانروایی باشد؟ در حالی که ما به فرمانروایی از او سزاوارتریم، زیرا حکومت بر بنی اسرائیل در اختیار نیاکان ما بوده است. علاوه بر این او از گشایش مالی برخوردار نیست. پیامبرشان گفت: به یقین خدا او را برگزیده و بر شما برتری داده، و او را در دانش اداره امور و نیروی بدنی فزونی بخشیده است، و خدا فرمانروایی خود را به هر که بخواهد عطا می کند، و خدا دارای بخششی گسترده است و می داند چه کسی درخور بخشش است. (٢٤٧)

پیامبرشان به آنان گفت: نشانه الهی بودن فرمانروایی او این است که آن صندوق معهود - که فرشتگان آن را حمل می کنند - به سوی شما خواهد آمد؛ صندوقی که در آن آرامشی است از جانب پروردگارتان و یادگاری از آنچه موسی و هارون و خاندانشان بر جای نهاده اند. اگر مؤمن باشید، قطعاً در آمدن آن صندوق، برای شما نشانه ای بر درستی فرمانروایی اوست. (٢٤٨)

آیه ٢٥٣

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَ رَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَ آتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَ أَيْدِنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتِ وَ لَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَ مِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلُوا وَ لَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ (٢٥٣)

اینان همان پیامبران بلندمرتبه ای هستند که برخی شان را بر برخی دیگر برتری دادیم. از میان آنان کسی است که خدا با او سخن گفت و برخی از آنها را به چندین درجه بالا برد، و به عیسی پسر مریم معجزاتی روشن و روشنگر دادیم و او را به وسیله «روح القدس» تأیید نمودیم. و اگر خدا می خواست، کسانی که پس از آنان بودند، بعد از آن که دلایلی روشن برایشان آمد، به جنگ با یکدیگر بر نمی خاستند، ولی خود اختلاف کردند؛ از میان آنان کسانی ایمان آوردند و کسانی کافر شدند. و اگر خدا می خواست، با وجود اختلافاتی که میانشان وجود داشت، با یکدیگر نمی جنگیدند، ولی خدا آنچه را بخواهد انجام می دهد، و او خواسته است که امور جهان براساس علل و اسباب جاری پدید آید. (٢٥٣)

آیه ٢٨٥

آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَ الْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَ مَلَائِكَتِهِ وَ كُتُبِهِ وَ رُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَ قَالُوا سَمِعْنَا وَ أَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ (٢٨٥)

پیامبر به آنچه از جانب پروردگارش به سوی او فروفرستاده شده ایمان آورده است، و مؤمنان نیز به آن ایمان آورده اند. آری، همگی به خدا و فرشتگانش و کتاب ها و پیامبرانش ایمان آورده اند، و گفتند: ما میان هیچ یک از

پیامبران او جدایی نمی‌افکنیم و به همه آنها ایمان داریم و گفتند: دعوت خدا را پذیرفتیم و اطاعت کردیم. پروردگارا، آمرزش تو را می‌خواهیم و بازگشت همگان به سوی توست. (۲۸۵)

سوره آل عمران (۳):

آیه ۱۸

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱۸)

خداوند که در کارهایش عدالت را برپا داشته گواهی داده است که معبودی شایسته پرستش جز او نیست، و فرشتگان و عالمان نیز بر آن گواهی داده‌اند. آری، معبودی شایسته پرستش جز او که شکست‌ناپذیر و حکیم است، نیست. (۱۸)

آیات ۳۸ - ۴۷

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ (۳۸) فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ سَيِّدًا وَ حَصُورًا وَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ (۳۹) قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَ امْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ (۴۰) قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا وَ اذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَ سَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَ الْإِبْكَارِ (۴۱) وَ إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَ طَهَّرَكِ وَ اصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ (۴۲) يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَ اسْجُدِي وَ ارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ (۴۳) ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَ مَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُونَ أَفَلَا مَعَهُمْ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَ مَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ (۴۴) إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَ جِيهًا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ (۴۵) وَ يُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَ كَهْلًا وَ مِنَ الصَّالِحِينَ (۴۶) قَالَتِ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَ لَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (۴۷)

آنجا که زکریا عنایت خاص خدا به مریم را دید، پروردگارش را خواند؛ گفت: پروردگارا، از جانب خود فرزندی پاک به من عطا کن که تو دعای بندگانت را می‌شنوی و آن را اجابت می‌کنی. (۳۸) پس در حالی که ایستاده بود و در محراب نماز می‌گزارد، فرشتگان او را ندا دادند که خدا تو را به فرزندی که نامش را یحیی نهاده است مژده می‌دهد. او کلمه خدا (مسیح) را تصدیق می‌کند و در میان قومش ارجمند و از زنان خویشستندار و پیامبری از شایستگان است. (۳۹) زکریا گفت: پروردگارا، چگونه مرا پسری باشد در حالی که مرا سالخوردگی فرارسیده و همسرم نازاست؟ فرشته در پاسخ گفت: حقیقت همان است که به تو نوید داده شد. خدا هر کاری که بخواهد انجام می‌دهد. (۴۰) گفت: پروردگارا، نشانه‌ای برای من قرار ده تا بدانم که آنچه دریافت کرده‌ام از جانب توست. خدا فرمود: نشانه تو این است که سه روز با مردم جز به اشاره سخن نتوانی گفت؛ و پروردگارت را بسیار یاد کن و عصرگاهان و بامدادان او را تسبیح گوی. (۴۱) ای پیامبر، و یاد کن زمانی را که فرشتگان گفتند: ای مریم، خدا تو را برای عبادت خویش برگزیده و تو را پاک ساخته و از گناهان مصون داشته و بر زنان جهانیان برتری داده

است. (۴۲) ای مریم، فروتنانه بر اطاعت از پروردگار خود پایدار باش و سجده کن و با رکوع کنندگان رکوع نما. (۴۳) ای پیامبر، این از خبرهای غیبی است که آن را به تو وحی می‌کنیم، زیرا تو هنگامی که آنان تیرهای قرعه خود را می‌افکندند تا کدام یک سرپرستی مریم را بر عهده گیرد نزدشان نبودی، و نیز هنگامی که در این باره به کشمکش پرداختند نزدشان حضور نداشتی. (۴۴) ای پیامبر، یاد کن زمانی را که فرشتگان گفتند: ای مریم، خدا تو را به کلمه‌ای از جانب خود که نامش مسیح، عیسی پسر مریم است، بشارت می‌دهد، در حالی که او هم در دنیا و هم در آخرت پذیرفته شده و نزد خدا از مقربان است. (۴۵) و هنگامی که او نوزادی در گهواره است و آن گاه که میانسال است با مردم سخن خواهد گفت و از زمره شایستگان است. (۴۶) پروردگارا، چگونه مرا فرزندی باشد در حالی که هیچ بشری مرا لمس نکرده است؟ فرشته گفت: حقیقت همان است که به تو نوید دادم. خدا هر چه بخواهد می‌آفریند؛ بدین صورت که چون کاری را مقرر کند، فقط به آن می‌گوید: باش، و آن چیز موجود می‌شود. (۴۷)

آیات ۷۹ و ۸۰

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ لَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَ بِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ (۷۹) وَ لَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ (۸۰)

هیچ بشری را نباید که خدا به او کتاب آسمانی و داوری و نبوت دهد، سپس او به مردم بگوید: شما بندگان من باشید، نه بندگان خدا. بلکه می‌گوید: از آن روی که کتاب آسمانی را به مردم می‌آموزید و نیز بدین سبب که معارف و احکام آن را فرامی‌گیرید، مردانی الهی باشید و در عبادت و بندگی او سخت بکوشید. (۷۹) و نیز نباید که به شما فرمان دهد که فرشتگان و پیامبران را خدایگان بگیرید. آیا پس از آن که تسلیم خدا شده‌اید شما را به کفر فرمان می‌دهد؟ (۸۰)

آیه ۸۷

أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ (۸۷)

آنان سزایشان این است که لعنت خدا و فرشتگان و همه مردم بر آنها خواهد بود. (۸۷)

آیات ۱۲۳ تا ۱۲۶

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ (۱۲۳) إِذْ يَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمَدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلاَفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ (۱۲۴) بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلاَفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ (۱۲۵) وَ مَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَ مَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ (۱۲۶)

چرا هراس به دل راه دادید و برای حضور در پیکار احد سستی کردید، با این که خدا شما را در جنگ بدر به رغم این که در برابر دشمن ناتوان بودید، پیروز کرد؟ پس، از عذاب خدا پروا کنید، باشد که او را سپاس بگذارید.

(۱۲۳) ای پیامبر، یاد کن هنگامی را که به مؤمنان می گفتی: آیا برای شما کافی نیست که پروردگارتان شما را با سه هزار از فرشتگان فرود آمده و حاضر در معرکه نبرد یاری کند؟ (۱۲۴) چرا، البته این تعداد فرشته کافی است. و می گفتی: اگر شکیبایی کنید و تقوا پیشه سازید و دشمنان هم اکنون دررسند و بر شما هجوم آورند، پروردگارتان شما را با پنج هزار از فرشتگان که بر خود علامت نهاده اند یاری می دهد. (۱۲۵) البته خداوند فرشتگان را برای جهاد با کافران فرو فرستاد، بلکه آنها را فرو فرستاد تا برای شما نوید پیروزی باشند و دل هایتان به امداد الهی آرام گیرد. پس بدانید که پیروزی جز از جانب خدای شکست ناپذیر حکیم نیست. (۱۲۶)

آیه ۱۸۱

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ (۱۸۱)

قطعا خداوند سخن یهودیان را که گفتند: خدا تهیدست است و ما توانگریم، شنید. ما قطعا آن سخنی را که بر زبان آوردند و این کارشان را که پیامبران را به ناحق کشتند، در کارنامه عملشان خواهیم نوشت و به آنان خواهیم گفت: عذاب آتش را بچشید؛ (۱۸۱)

سوره النساء (۴):

آیات ۹۷ - ۹۹

إِنَّ الَّذِينَ تَوَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا (۹۷) إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا (۹۸) فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا (۹۹)

کسانی که با پشت سر افکندن معارف الهی و احکام دین بر خود ستم کرده اند، هنگامی که فرشتگان جانشان را می گیرند به آنان می گویند: در چه حال بودید؟ چرا به دین الهی پای بند نبودید؟ می گویند: ما در این سرزمین تحت سیطره کفر و شرک ناتوان شمرده شده بودیم. فرشتگان می گویند: مگر زمین خدا گسترده نبود که در آن هجرت کنید و به سرزمینی بروید که بتوانید دین خود را نگه دارید؟ از این رو آنان جایگاهشان دوزخ است و آن بد بازگشتگاهی است. (۹۷) مگر آن مردان و زنان و کودکان زبون شمرده شده ای که نمی توانند برای رهایی خود چاره ای بیندیشند و راهی برای خروج از تحت سیطره کافران نمی یابند. (۹۸) اینانند که امید است خدا از آنها درگذرد، چرا که خداوند بخشنده و آمرزنده است. (۹۹)

آیه ۱۳۶

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا (۱۳۶)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، شما باید همه حقایق دین را تصدیق کنید پس به خدا و رسول او و کتابی که بر پیامبرش فروفرستاده و آن کتاب آسمانی که پیش‌تر نازل کرده است ایمان بیاورید. و هر کس به خدا و فرشتگان او و کتاب‌هایی که فروفرستاده است و به پیامبرانش و روز آخرت کافر شود در بیراهه‌ای که با حق فاصله‌ای دور و دراز دارد گمراه گشته است. (۱۳۶)

آیه ۱۶۶

لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا (۱۶۶)

دلیل حقانیت قرآن تنها همگونی رسالت تو با رسالت دیگر پیامبران نیست، بلکه خداوند خود در مورد آنچه به سوی تو فروفرستاده گواه است. او گواهی می‌دهد که آن را با علم خود به سوی تو نازل کرده است، و فرشتگان نیز که حامل وحی‌اند به راستی و درستی آن گواهی می‌دهند، و کافی است که خدا بر این گواه باشد. (۱۶۶)

آیات ۱۷۱ و ۱۷۲

**يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا (۱۷۱)
لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا (۱۷۲)**

ای اهل کتاب، در دین خود غلو نکنید (از آنچه بایسته است فراتر نروید) و درباره خدا چیزی جز حق نگوئید. جز این نیست که مسیح، عیسی پسر مریم، پیامبر خدا و کلمه او بود که آن را به سوی مریم افکند و او امری از جانب خدا بود. پس به خدا و یکتایی او در ربوبیت و به فرستادگان او ایمان آورید و نگوئید: خدای یگانه سه تاست (پدر، پسر و روح القدس)؛ از این سخن بازایستید که برای شما بهتر است. جز این نیست که خداوند معبودی یگانه است. او از داشتن فرزند منزّه است، زیرا آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است، از جمله عیسی پسر مریم، همه ملک اوست. و همین بس که خدا عهده‌دار امور بندگان باشد و کارشان را در تکوین و تشریع تدبیر کند. (۱۷۱)
مسیح هرگز از این که بنده خدا باشد ابایی ندارد و آن را ناخوشایند نمی‌شمرد و فرشتگان مقرب او نیز این گونه‌اند. چگونه از پرستش خدا رویگردان باشند در حالی که هم مسیح و هم فرشتگان می‌دانند هر کس از عبادت خدا رویگردان شود و تکبر ورزد، خداوند آنان را یکسره به سوی خود محشور می‌کند. (۱۷۲)

سوره المائده (۵):

آیه ۱۱۰

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتَبْرِئُ الْأَكْمَامَ وَاللَّبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ

الْمَوْتَى بِأَذْنِي وَ إِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ (۱۱۰)

زمانی [را یاد کن] که خدا به عیسی، پسر مریم گفت: نعمت مرا که بر تو و مادرت ارزانی داشتم به یاد آور، آن گاه که تو را به وسیله «روح القدس» تأیید کردم، که با مردم در حالی که نوزادی در گهواره بودی و هنگامی که میانسال شدی سخن می گفتی؛ و نعمت مرا به یاد آور، آن گاه که به تو کتاب آسمانی و حکمت و تورات و انجیل آموختم، و آن گاه که به اذن من از گل چیزی همانند شکل پرندگان می ساختی و در آنها می دمیدی پس به اذن من پرندگانی می شدند، و کور مادرزاد و کسی را که دچار پستی بود به اذن من بهبودی می بخشیدی، و آن گاه که مردگان را به اذن من از گور زنده بیرون می آوردی، و آن گاه که شرّ بنی اسرائیل را از تو بازگرداندم، هنگامی که آن معجزات را برایشان آوردی، پس کسانی از آنان که کفر ورزیدند گفتند: این جز جادویی آشکار نیست.

(۱۱۰)

سوره الأنعام (۶):

آیات ۸ - ۱۰

وَقَالُوا لَوْ لَا أَنْزَلْ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَ لَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ (۸) وَ لَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَ لَلْبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ (۹) وَ لَقَدْ اسْتَهْزَى بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (۱۰)

و گفتند: چرا فرشته‌ای بر او نازل نمی شود تا نشانه‌ای بر راستی و درستی رسالت او باشد؟ ولی اگر فرشته‌ای هم نازل می کردیم باز آنان ایمان نمی آوردند و در نتیجه کار به پایان می رسید و هلاک می شدند و هیچ مهلتی نمی یافتند. (۸) و اگر ما پیامبری را که باید به سویشان بیاید فرشته‌ای قرار می دادیم، باز هم او را به صورت مردی درمی آوردیم، و بر آنان حق را که اینک به بهانه‌ها و شبهاتی واهی در مورد رسالت بشر، بر خود و دیگران پوشیده می دارند پوشیده می داشتیم. (۹) و ای پیامبر، به راستی رسولانی که پیش از تو بودند به سبب هشدارهایشان مورد استهزا قرار گرفتند؛ پس بر کسانی که پیامبران را مسخره می کردند، همان عذابی که آن را به استهزا می گرفتند فرود آمد و دامگیرشان شد. (۱۰)

آیه ۳۰

وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَ رَبَّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (۳۰)

و ای کاش می دیدی زمانی را که آنان را در حضور پروردگارشان نگاه داشته‌اند و خدا به آنان می گوید: آیا این حق نیست؟ می گویند: چرا، سو گند به پروردگارمان که این حق است. خدا می گوید: پس عذاب را به وسیله همان دوزخی که انکارش می کردید، بچشید. (۳۰)

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنِ اتَّبَعُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ
إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ (۵۰)

بگو: من به شما نمی گویم که گنجینه های خدا که پدیده ها را از آن به وجود می آورد نزد من است، تا خواسته های شما را برآورده کنم، و غیب نمی دانم تا آنچه را که نهان است برای شما بازگویم، و به شما نمی گویم که من فرشته ام که خوردن و آشامیدن را بر من عیب می گیرید. تفاوت من و شما در این است که خدا به من وحی کرده و مرا بینا نموده است، و من جز آنچه را که به من وحی می شود پیروی نمی کنم. بگو: آیا نابینا و بینا برابرند؟ پس آیا نمی اندیشید که باید نابینا از بینا پیروی کند؟ (۵۰)

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ (۶۱)

و اوست که بر بندگان خویش چیره است در حالی که مافوق آنهاست و بر آنان احاطه دارد، و بر شما فرشتگانی می فرستد که از بلاهای ویرانگر نگاهتان دارند؛ تا آن گاه که مرگ یکی از شما فرارسد، فرستادگان ما جان او را می گیرند و در این کار کوتاهی نمی کنند. (۶۱)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ
مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا
أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ
تَسْتَكْبِرُونَ (۹۳)

و کیست ستمکارتر از آن کس که با شریک قرار دادن برای خدا بر او دروغ بسته یا آن کس که گفته به من وحی شده در حالی که چیزی بر او وحی نشده است و آن کس که گفته من نیز به زودی مانند آنچه خدا نازل کرده است نازل خواهم کرد؟ ای کاش می دیدی زمانی را که این ستمکاران در دشواری های مرگ فرو رفته اند و فرشتگان دست های خود را گشوده اند و می گویند: جان های خود را برآورید؛ امروز به سزای آن سخنان دروغی که بر خدا می بستید و از روی تکبر آیات او را انکار می کردید به عذاب خوارکننده کیفر داده می شوید. (۹۳)

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَاهُ إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ
يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ (۱۱۱)

اگر پیشنهاد‌های آنان را می‌پذیرفتیم و فرشتگان را به سویشان فرومی‌فرستادیم، و مردگان را زنده می‌کردیم تا با آنان سخن گویند و درستی دعوت ما را گوشزد کنند، و هر چیزی را روبه‌روی آنان گرد می‌آوردیم تا برای آنان گواهی دهند باز هم ایمان نمی‌آوردند، مگر این که خدا بخواهد که آنان ایمان بیاورند، ولی بیشترشان نمی‌دانند که معجزه‌ها و سایر اسباب به اذن خدا اثر می‌گذارند. (۱۱۱)

آیه ۱۵۸

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ (۱۵۸)

آیا کافران پس از آن‌همه حجت‌های روشن و اندرزهای رسا جز این انتظار دارند که فرشتگان عذاب به سویشان بیایند یا پروردگارت برای آنان پدیدار شود یا برخی از نشانه‌های پروردگارت بر آنان دررسد؟ بدانند روزی که برخی از نشانه‌های پروردگارت بر آنان دررسد، کسی که قبلاً ایمان نیاورده یا ایمان آورده ولی در دورانی که ایمان داشته کار نیکی نکرده است، ایمانش به او سودی نمی‌بخشد. بگو در انتظار آن روز بمانید که ما نیز منتظریم. (۱۵۸)

سوره الأعراف (۷) :

آیه ۱۱

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ (۱۱)

و همانا ما شما را آفریدیم، سپس شما را صورتگری کردیم، آن‌گاه به فرشتگان گفتیم: برای آدم سجده کنید. پس همه سجده کردند، جز ابلیس که از سجده‌کنندگان نبود. (۱۱)

آیه ۲۰

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ (۲۰)

پس ابلیس آن دو را وسوسه کرد و آنها را به خوردن از آن درخت فراخواند تا شرمگاه‌هایشان را که از آنان پوشانده شده بود برایشان نمایان سازد، و گفت: پروردگارتان شما را از این درخت بازداشت مگر برای این که مبادا شما دو فرشته شوید یا از جاودانان گردید. (۲۰)

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمُ النَّصِيبُ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَقَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ (۳۷)

اکنون که آیین الهی به آدمیان ابلاغ شده، چه کسی ستمکارتر است از آن کس که با شرک ورزیدن خود بر خدا دروغ بسته یا آیات او را دروغ انگاشته است. بهره آنان از کتاب تقدیر به ایشان خواهد رسید، تا این که وقتی فرستادگان ما (فرشتگان مرگ) به سراغشان می آیند که جانشان را بستانند، می گویند: کجاست آنچه به جای خدا می خواندید؟ می گویند: از دست ما گرفته اند (اثری از خدایی آنها نمی بینیم) و آنان بر ضد خود گواهی می دهند که کافر بوده اند. (۳۷)

آیه ۲۰۶

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَ لَهُ يُسْجُدُونَ (۲۰۶)

زیرا آنان که نزد پروردگارت هستند (مقربان درگاه او) تکبر نمی ورزند و از پرستش او سرباز نمی زنند و او را از هر کاستی منزّه می شمردند و برای او سجده می کنند. (۲۰۶)

سوره الأنفال (۸):

آیات ۹ - ۱۴

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِآلِفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ (۹) وَ مَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بَشْرًا وَ لَتَظْمِنَنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَ مَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۱۰) إِذْ يَغْشِيكُمُ النَّعَاسُ أَمَنَّهُ مِنْهُ وَ يُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَ يَذْهَبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَ لِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَ يُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ (۱۱) إِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَ اضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ (۱۲) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ مَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (۱۳) ذَلِكَ فَذُوقُوهُ وَ أَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ (۱۴)

به یاد آورید هنگامی را که خود را در برابر مشرکان ناتوان دیدید و از پروردگارتان یاری خواستید و او بی درنگ شما را اجابت کرد که من شما را با هزار فرشته از فرشتگان که فرشتگانی دیگر را به دنبال می آورند یاری می رسانم. (۹) و خداوند فرشتگان را برای کشتن کافران نفرستاد بلکه آنها را فرستاد تا برای شما بشارتی باشد و تا دل هایتان به امداد الهی آرامش یابد، پس بدانید که پیروزی جز از جانب خدا نیست. به یقین، خدا شکست ناپذیر و حکیم است. (۱۰) هنگامی شما را یاری داد و دل هایتان را آرامش بخشید که خوابی سبک در اثر امنیتی که از جانب او بود بر شما پوشانید و از آسمان آبی بر شما فرو فرستاد تا شما را بدان پاک گرداند و وسوسه های پلید شیطان را بدین وسیله از شما بزداید، و تا دل هایتان را محکم کند و در نبرد گام های شما را به آن استوار سازد. (۱۱) آن گاه

که پروردگارت به فرشتگان وحی کرد که من با شما هستم، پس کسانی را که ایمان آورده‌اند ثابت قدم دارید؛ به زودی در دل کسانی که کافر شده‌اند بیم خواهم افکند، و به مؤمنان گفتیم فراز گردن آنان را بنزید و همه سرپنجه‌هایشان را قطع کنید. (۱۲) آن کیفر برای آنان بدان سبب بود که با خدا و رسولش به مخالفت برخاستند، و هر کس با خدا و رسول او مخالفت کند و بر آن اصرار ورزد، کیفری سخت خواهد دید، زیرا خداوند سخت کیفر است. (۱۳) ای کافران، این کیفر دنیای شماست، آن را بچشید و بدانید که در آخرت برای کافران عذاب آتش خواهد بود. (۱۴)

آیه ۳۵

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْآيَةِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (۳۵)

نماز آنان در کنار آن خانه جز سوت کشیدن و کف زدن نیست. ای کافران، حال که چنین است، به سزای این که کفر ورزیده‌اید عذاب را بچشید. (۳۵)

آیات ۴۸ - ۵۱

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَآتِ الْفِتْنَانَ تَكَصَّ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ (۴۸) إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۴۹) وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ (۵۰) ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ (۵۱)

و هنگامی خدا حق و باطل را از یکدیگر مشخص و معلوم ساخت که شیطان کارهای مشرکان را در جنگ بدر برایشان آراست و به آنان گفت: امروز با این سازوبرگ نظامی و انبوه نفرات هیچ گروهی از مردم بر شما چیره نمی‌شود و من خود حمایتگر شما هستم، ولی هنگامی که آن دو گروه باهم روبه‌رو شدند و یکدیگر را دیدند به عقب بازگشت و گفت: من از شما بری هستم، من چیزی را می‌بینم که شما نمی‌بینید. می‌بینم فرشتگانی برای یاری مؤمنان و سرکوب شما آمده‌اند. من از عذاب خدا می‌ترسم، چرا که خدا سخت کیفر است. (۴۸) آری، هنگامی خدا حق و باطل را از یکدیگر مشخص ساخت که منافقان و کسانی که در دل‌هایشان بیماری شک و تردید بود گفتند: اینان (مؤمنان) را دینشان فریفته است که با این شمار اندک و با کمترین تجهیزات به جنگ سپاهی مجهز آمده‌اند، ولی نمی‌دانستند که آنان بر خدا توکل کرده‌اند. و هر کس بر خدا توکل کند خدا او را بسنده است، زیرا خداوند مقتدری است شکست‌ناپذیر که کارهایش همه از روی حکمت است. (۴۹) ای کاش می‌دیدید زمانی را که فرشتگان جان کافران را می‌گیرند در حالی که بر چهره و پشتشان می‌کوبند و به آنان می‌گویند: عذاب آتش سوزان را بچشید. (۵۰) این کیفر به سزای دستاوردی است که خود پیش فرستاده‌اید و از آن روست که خدا به

بندگانش ستم نمی کند [مجرمان و نیکوکاران را یکسان قرار نمی دهد و هر کدام را برطبق کردارشان جزا می دهد].
(۵۱)

سوره التوبة (۹) :

آیات ۲۵ و ۲۶

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَ يَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَ ضَاقتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمُ مُدْبِرِينَ (۲۵) ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ أَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَ عَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ ذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ (۲۶)

قطعا خداوند شما را در معرکه های فراوانی یاری کرده است، و نیز در آن روز که در وادی «حنین» با مشرکان به کارزار پرداختید؛ آن گاه که کثرت افرادتان شما را شادمان ساخته بود به گونه ای که خدا را فراموش کردید و به فراوانی لشکر خود اعتماد نمودید، ولی آن سپاه عظیم کارساز نشد و هیچ خطری را از شما دفع نکرد و در محاصره دشمن قرار گرفتید و زمین با همه فراخی اش بر شما تنگ شد و سرانجام به دشمن پشت کردید و گریختید. (۲۵) پس از آن، خداوند آرامشی را از جانب خود بر پیامبرش و بر مؤمنانی که در آن معرکه ثابت قدم ماندند فروفرستاد و لشکریانی را از فرشتگان که شما آنها را ندیدید برای یاری شما نازل کرد و کسانی را که کافر شدند کیفر داد، و این است سزای کفرپیشگان. (۲۶)

آیه ۳۵

يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَ جُنُوبُهُمْ وَ ظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ لَا تَنْفُسُكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

این عذاب در روزی است که آن گنج های طلا و نقره را در آتش دوزخ بگدازند و پیشانی و پهلوی و پشتشان را با آنها داغ کنند و به آنان گفته شود: این است آنچه برای خود اندوختید که اینک به صورت عذاب برای شما جلوه گر شده است، پس بجشید آنچه را که می اندوختید. (۳۵)

آیه ۴۰

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِي اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَ أَيْدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَ جَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۴۰)

اگر پیامبر را یاری نکنید او بی یاور نخواهد ماند، چنان که پیش تر خدا او را یاری کرد، آن گاه که کافران مکه او را بیرون کردند (در صدد کشتنش برآمدند و او به ناچار از آن شهر بیرون رفت) و جز یک تن کسی همراهش نبود، زمانی که آن دو در آن غار (غار ثور) بودند، وقتی که به همراهش می گفت: اندوه مدار و بدان که قطعا خدا با ماست. آری، در چنین موقعیتی خدا پیامبرش را یاری کرد و آرامشی از جانب خود بر او فروفرستاد و او را با سپاهيانی که آنها را نمی دیدید نیرو بخشید، و سخن کافران و تصمیم آنان بر قتل پیامبر و برچیدن رسالت را

پست‌ترین سخنان قرار داد و آن را بی‌نتیجه ساخت، و سخن خدا که همانا یاری پیامبر و سیطره دین اوست، برتر و فایق بر سخن و تصمیم کافران است و خداوند شکست‌ناپذیر و کارهایش همه از روی حکمت است. (۴۰)
سوره یونس (۱۰):

آیه ۳

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ (۳)

پروردگار شما که امورتان را تدبیر می‌کند خداوند است که آسمان‌ها و زمین را در شش مرحله آفرید، آن‌گاه بر تخت فرمانروایی استیلا یافت و به تدبیر کار جهان پرداخت. در ساماندهی امور هیچ واسطه و سببی جز پس از اذن او نیست. این است خدا که پروردگار شماست، پس او را پرستید. چرا با وجود این همه نشانه‌ها حقیقت را در نمی‌یابید؟ (۳)

آیه ۲۱

وَإِذَا أَدْفَنَّا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءَ مَسْتَهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ (۲۱)

و هنگامی که به این مردم شرک‌پیشه پس از گزندى که به آنان رسیده است رحمتی بچشانیم، بی‌آن که انتظار رود، در نشانه‌هایی که بیانگر یکتایی ماست نیرنگ به کار می‌برند تا روشنگری آنها را مخدوش کنند. بگو: نیرنگ خدا با شما سریع‌تر است، چرا که فرستادگان ما از میان فرشتگان هر نیرنگی را به کار برید ثبت می‌کنند و ما از آن آگاهیم. (۲۱)

آیه ۵۲

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ (۵۲)

آن‌گاه پس از پایان مهلت هرامتی، به کسانی که ستمکار بوده‌اند گفته می‌شود: بچشید عذاب جاودانه را، آیا جز به گناهانی که دست‌آورد خودتان است سزا داده می‌شوید؟ (۵۲)

آیه ۶۱

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ (۶۱)

ای پیامبر، در هیچ کاری نمی‌باشی و هیچ بخشی از قرآن را که از سوی خدا بر تو نازل می‌شود تلاوت نمی‌کنی، و تو و دیگران هیچ کاری را انجام نمی‌دهید مگر این که ما شما را می‌بینیم و بر کارتان آن‌گاه که بدان می‌پردازید

گواهیم؛ و هموزن ذره‌ای نه در زمین و نه در آسمان از پروردگار تو پنهان نمی‌ماند، و چیزی کوچک‌تر از ذره و بزرگ‌تر از آن نیست مگر این که در کتابی روشن محفوظ است. (۶۱)

سوره هود (۱۱):

آیه ۱۲

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوْحٰى اِلَيْكَ وَضَاقَ بِهٖ صَدْرُكَ اَنْ يَقُوْلُوْا لَوْ لَا اَنْزَلَ عَلَیْهِ كَنْزًا اَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ اِنَّمَا اَنْتَ نَذِيْرٌ وَّ اللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ وَكِیْلٌ (۱۲)

ای پیامبر، رسالت تو جای هیچ گونه تردید و انکار ندارد؛ پس چگونه است که گروهی آن را دروغ انگاشته‌اند؟ آیا برخی از آنچه را به تو وحی می‌شود وامی‌نهی و به مردم نمی‌رسانی و سینه‌ات از آن به تنگ می‌آید که مبادا بگویند: چرا گنجی بر او فروفرستاده نشده یا فرشته‌ای با او نیامده است؟ این چه انتظار بی‌جایی است که از تو دارند؛ تو فقط هشداردهنده‌ای و خدا کارساز و تدبیرکننده امور است. (۱۲)

آیه ۱۸

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰی عَلٰی اللّٰهِ كَذِبًا اُولٰٓئِكَ یُعْرَضُوْنَ عَلٰی رَبِّهِمْ وَ یَقُوْلُ الشَّهَادُ هٰؤُلَاءِ الَّذِیْنَ كَذَبُوْا عَلٰی رَبِّهِمْ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلٰی الظَّالِمِیْنَ (۱۸)

و کیست ستمکارتر از آن کس که بر خدا دروغ بسته است؟ آنان در روز قیامت بر پروردگارشان عرضه می‌شوند و گواهان می‌گویند: اینان کسانی‌اند که بر پروردگارشان دروغ بستند. بدانید که لعنت خدا بر ستمکاران است؛ (۱۸)

آیات ۲۵ - ۲۸

وَ لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰی قَوْمِهٖ اِنِّیْ لَكُمْ نَذِیْرٌ مُّبِیْنٌ (۲۵) اَنْ لَا تَعْبُدُوْا اِلَّا اللّٰهَ اِنِّیْ اَخَافُ عَلَیْكُمْ عَذَابَ یَوْمٍ اُلَیْمٍ (۲۶) فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا نُرَاكَ اِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَ مَا نُرَاكَ اَتَّبِعُكَ اِلَّا الَّذِیْنَ هُمْ اَرَادُوْا بِاَدٰی الرَّآیِ وَ مَا نَرٰی لَكَ عَلَیْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكَ كَاذِبِیْنَ (۲۷) قَالَ یَا قَوْمِ اَرَاَیْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰی بَیِّنَةٍ مِنْ رَبِّیْ وَ اَتَانِیْ رَحْمَةٌ مِنْ عِنْدِهٖ فَعُمِّتْ عَلَیْكُمْ اَنْ نُّلْزِمُكُمْوهَا وَ اَنْتُمْ لَهَا كَارِهُوْنَ (۲۸)

به راستی ما نوح را به سوی قومش به رسالت فرستادیم، پس به آنان گفتم: من پیامبری هستم که به شما هشدار می‌دهم و آنچه را که در امر هدایت بدان نیاز دارید برای شما به روشنی بیان می‌کنم. (۲۵) و این پیام را برای شما دارم که جز خدا را نپرستید، زیرا من از عذاب روزی دردناک بر شما بیمناکم. (۲۶) مهتران قومش که کافر بودند، بی‌آن که بیندیشند گفتند: ما تو را جز بشری مانند خود نمی‌بینیم، و نمی‌بینیم که جز فرومایگان ما که فرومایگی آنان با یک نظر معلوم می‌شود کسی از تو پیروی کرده باشد، و نمی‌بینیم که شما از نظر ثروت و مقام و آگاهی از غیب امتیازی بر ما داشته باشید. ما نه تنها دلیلی بر لزوم پیروی از شما نداریم، بلکه می‌پنداریم شما دروغ‌گویید.

^۱ (۲). مراد از «شاهدان»، ملائکه، انبیا و علما می‌باشند. (التبیان، ج ۵، ص ۴۶۲؛ الجامع لاحکام القرآن، قرطبی، ج ۱۰، ص ۱۸)

(۲۷) نوح در پاسخ آنان گفت: ای قوم من، به من بگوئید، اگر من بر معجزه‌ای از جانب پروردگارم که رسالت مرا تأیید کند، تکیه داشته باشم و خدا از نزد خود رحمتی (کتاب و دانشی) به من داده باشد که شما را به وسیله آن راه نمایم، ولی آن به دلیل تکبر و لجاجت شما بر شما پوشیده مانده باشد، آیا شما را به پذیرش آن رحمت در حالی که از آن کراهت دارید اجبار کنیم؟ (۲۸)

آیه ۳۱

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ (۳۱)

من به شما نمی‌گویم که گنجینه نعمت‌های الهی نزد من است و می‌توانم تهیدستان را بی‌نیاز کنم، و غیب هم نمی‌دانم تا به هر خیری روی آورم و از هر بلایی بگریزم، و نمی‌گویم که من فرشته‌ام و نیازی به خوردن و آشامیدن ندارم، و درباره کسانی که چشمان ظاهرین شما آنان را حقیر می‌بیند، نمی‌گویم که خدا به آنان خیری عطا نمی‌کند. خدا به آنچه در دل آنان است داناتر است. اگر من درباره آنان چیزی را بگویم که شما می‌پندارید، از ستمکاران خواهم بود. (۳۱)

آیات ۶۹ - ۸۳

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيدٍ (۶۹) فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَّرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ لُوطٍ (۷۰) وَامْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحاقَ يَعْقُوبَ (۷۱) قَالَتْ يَا وَيْلَتَى أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ (۷۲) قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ (۷۳) فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ (۷۴) إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ (۷۵) يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ (۷۶) وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذُرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ (۷۷) وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزَوْنَ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ (۷۸) قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكُمْ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ (۷۹) قَالَ لَوْ أَنْ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوَى إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ (۸۰) قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ (۸۱) فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ (۸۲) مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بَعِيدٌ (۸۳)

و به راستی فرستادگان ما (فرشتگان) با بشارت و نوید به حضور ابراهیم آمدند و سلام کردند. او پاسخ داد که: بر شما سلام باد. پس بی‌درنگ گوساله‌ای بریان شده برایشان آورد. (۶۹) اما وقتی که دید دستشان به سوی آن نمی‌رود، ناخوشایندشان دانست و پنداشت که سوء قصدی دارند؛ از این‌رو در دلش از آنان احساس ترس کرد.

فرشتگان گفتند: نترس. ما به سوی قوم لوط فرستاده شده‌ایم. (۷۰) در این هنگام همسر ابراهیم که آن‌جا ایستاده بود و این ماجرا را نظاره می‌کرد، عادت ماهانه دید، پس او را به اسحاق و از پی اسحاق به فرزند وی یعقوب نوید دادیم. (۷۱) همسر ابراهیم گفت: ای وای بر من! آیا من فرزند می‌آورم با این که زنی سالخورده‌ام و این هم شوهر من است که کهنسال است؟ به راستی این چیزی شکفت است! (۷۲) فرشتگان به او گفتند: آیا از کار خدا در شکفتی؟ خداست که هر چه بخواهد انجام می‌دهد؛ وانگهی رحمت و برکات خاص او همواره بر شما خاندان نازل شده است. چرا که همه زیبایی‌ها و کارهای پسندیده و هر جود و کرمی از اوست. (۷۳) هنگامی که ابراهیم دریافت که مهمانانش فرشته‌اند، و دلهره از او دور شد و آن مژده به وی رسید، با ما درباره قوم لوط به چون و چرا پرداخت و از آنان شفاعت کرد؛ (۷۴) زیرا ابراهیم بسیار بردبار بود و در کیفر گنهکاران شتاب نمی‌کرد، و بسیار دلسوز بود و از گمراهی و هلاکت مردم سخت آزرده می‌شد، و برای انجام کارها روی به درگاه خدا می‌آورد. (۷۵) فرشتگان به او گفتند: ای ابراهیم، از این خواسته‌ات روی بگردان که فرمان پروردگارت در رسیده است و قطعاً عذابی بازگشت‌ناپذیر به سراغ آنان خواهد آمد. (۷۶) و چون فرستادگان ما نزد لوط آمدند، از آن‌روی که به صورت جوانانی زیبا آمده بودند، حضورشان نزد لوط سبب ناراحتی او شد و دستش از یاری آنان کوتاه گردید، زیرا نمی‌توانست در برابر قومش از آنان دفاع کند، و گفت: این روزی دشوار است و شر و بلا سخت بدان آمیخته است. (۷۷) قوم لوط که از ورود آن زیارویان باخبر شدند، شتابان به سوی او آمدند، و از پیش کارهای زشت مرتکب می‌شدند. لوط گفت: ای قوم من، اینان دختران منند. آنان را به همسری برگیرید که برای شما پاکیزه‌ترند. پس از خدا بترسید و مرا در مورد مهمانانم خوار و رسوا مکنید. آیا از میان شما مردی رهیافته نیست که از انسانیت بهره‌مند باشد و مرا یاری کند؟ (۷۸) گفتند: تو خوب می‌دانی که رسم ما دوری از زنان و روی آوردن به همجنسان است؛ پس در دختران تو حقی نداریم و تو خوب می‌دانی که ما چه می‌خواهیم. (۷۹) لوط گفت: ای کاش به وسیله شما نیرویی می‌داشتم که مرا یاری کند، یا به تکیه‌گاهی استوار (قبیله‌ای نیرومند و مدافع) روی می‌آوردم. (۸۰) در این هنگام فرشتگان گفتند: ای لوط، ما فرستادگان پروردگار تویم. آنان هرگز به تو دست نمی‌یابند و نمی‌توانند گزندگی به تو برسانند. پس، در پاسی از این شب با خانواده‌ات از این دیار کوچ کن، و هیچ‌یک از شما نباید روی بگرداند و به پشت سرش بنگرد. اما همسرت را با خود مبر، زیرا عذابی که به دیگران می‌رسد به او نیز خواهد رسید. قطعاً موعد هلاکتشان همین بامداد است. آیا بامداد نزدیک نیست؟ (۸۱) پس چون فرمان ما مبنی بر عذاب قوم لوط در رسید، دیارشان را زیر و زبر کردیم و سنگ‌هایی از «سجیل» که لایه‌هایی منظم داشت بر آن بارانیدیم. (۸۲) سنگ‌هایی که نزد پروردگار تو نشاندار بود و هرگز از هدف خطا نمی‌رفت و آنها از ستمگران دور نیست. (۸۳)

سوره یوسف (۱۲):

آیات ۳۰ و ۳۱

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (۳۰) فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَكًا وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا

وَقَالَتْ أَخْرِجْ عَلَيْنَ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ (۳۱)

و زنانی در آن شهر (از همسران کارگزاران و سران)، در محافل خود به ملامت می گفتند: همسر عزیز مصر به اصرار از جوان زر خریدش می خواهد که خود را در اختیار او نهد. عشق وی در دلش جای گرفته و سخت شیفته او شده است. به راستی ما او را در گمراهی آشکاری می بینیم. (۳۰) پس هنگامی که همسر عزیز عیجوبی مکرآمیز زنان را درباره خود شنید، نزد آنان فرستاد و آنان را به خانه خود دعوت کرد و برایشان تکیه گاهی آماده ساخت، و به هریک از آنان کاردی داد تا میوه بخورند، و به یوسف که در اندرون بود گفت: بر آنان در آی. وقتی یوسف وارد شد و زنان او را دیدند، چنان در زیبایی بزرگش یافتند که از خود بی خود شدند و دست های خود را بی آن که بفهمند بریدند و گفتند: منزّه است خدا! این بشر نیست، این جز فرشته ای بزرگوار نیست. (۳۱)

سوره الرعد (۱۳):

آیات ۱۱ - ۱۳

لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ (۱۱) هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ (۱۲) وَ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ (۱۳)

آدمی فرشتگانی در پی دارد که همواره از پیش روی و از پشت سرش او را احاطه کرده اند و به فرمان خدا او را از گزندهایی که برخاسته از فرمان خداست حفظ می کنند. این موهبت همچنان ادامه دارد، چرا که خداوند نعمتی را که به مردمی داده است به بلا و محنت تبدیل نمی کند تا این که آنان خود، خویشان را دگرگون سازند و به کفر و ناسپاسی روی بیاورند. و هنگامی که خدا محنت و بلایی را برای مردمی بخواهد بازگشتی برای آن نیست و جز خدا هیچ سرپرستی در برابر آن محنت و بلا نخواهند داشت. (۱۱) اوست آن که برق را در آسمان به شما می نمایاند تا در گروهی بیم و در گروهی امید به وجود آورد، و اوست که ابرهای گرانبار را پدید می آورد. (۱۲) رعد، همراه با ستایش خدا، و فرشتگان از هیبت او تسبیح او می گویند، و اوست که صاعقه ها را فرومی فرستد آنها را به هر که بخواهد می رساند. با این حال، مشرکان درباره ربوبیت خدا مجادله می کنند و آن را ویژه معبودان خود می دانند، و حال آن که خدا در مجادله با آنان و رسوا ساختنشان سخت تواناست. (۱۳)

آیات ۲۰ - ۲۴

الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ (۲۰) وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ (۲۱) وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيُؤْتُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ (۲۲) جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا

وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ (۲۳) سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ (۲۴)

همانان که به عهدشان با خدا وفا می کنند (به توحید و لوازم آن پای بندند) و آن پیمان را نمی شکنند. (۲۰) و کسانی که آنچه را خدا به پیوستنش فرمان داده است می پیوندند و از کیفر پروردگارشان، می ترسند و از سختی حساب اعمالشان بیم دارند. (۲۱) و آنان که برای طلب خشنودی پروردگارشان، بر دشواری ها، فرمانبرداری از خدا و پرهیز از گناهان صبر کرده و نماز را برپا داشته و از آنچه روزیشان کرده ایم، در نهان و آشکار انفاق کرده اند، و بدی را با نیکی می زدایند. اینانند که فرجام نیکوی این سرا را خواهند داشت. (۲۲) همان بوستان های دایمی بهشت که خردمندان همراه با پدران و همسران و فرزندان شان که شایسته آن هستند وارد آن می شوند و فرشتگان از هر دری بر آنان درمی آیند. (۲۳) و به آنان می گویند: سلام بر شما به پاداش این که صبر کردید. فرجام این سرای برای کسانی که بر کردار شایسته پایدار بوده اند فرجامی نیکوست. (۲۴)

سوره الحجر (۱۵):

آیات ۶ - ۸

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ (۶) لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَائِكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۷) مَا نُنْزِلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُنْظَرِينَ (۸)

کافران به پیامبر گفتند: ای کسی که قرآن بر تو فرو فرستاده شده و آن را یاد آور می خوانی، قطعاً تو دچار جنون شده ای. (۶) اگر از راستگویانی چرا فرشتگان را نزد ما نمی آوری تا بر رسالت تو گواهی دهند؟ (۷) باید بدانند که ما فرشتگان را تنها هنگامی فرو می فرستیم که حقایق بتواند در آن به طور کامل آشکار شود، و این در دنیا برای مردم امکان پذیر نیست و اگر فرشتگان بر آنان فرود آیند مهلت نخواهند یافت و مرگشان فرا خواهد رسید. (۸)

آیات ۱۷ و ۱۸

وَحَفِظْنَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ (۱۷) إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ (۱۸)

و آن را از نفوذ هر شیطان رانده شده ای که برای دستیابی به اسرار غیب به آن برآید، محفوظ داشتیم. (۱۷) مگر این که کسی از آنان بخواهد استراق سمع کند و رخدادهای آینده را از فرشتگان دریابد، که شهابی آشکار او را دنبال خواهد کرد. (۱۸)

آیات ۲۸ - ۳۵

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ (۲۸) فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ (۲۹) فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ (۳۰) إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ (۳۱) قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ (۳۲) قَالَ لَمْ أَكُنْ لَأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ (۳۳) قَالَ فَخُذْ مِنْهَا فَاِتَّكِ رَجِيمٌ (۳۴) وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ (۳۵)

و یاد کن زمانی را که پروردگار تو به فرشتگان گفت: من از گلی خشکیده که آن از گلی سیاه و بدبو و دگرگون شده است بشری خواهم آفرید. (۲۸) پس وقتی او را درست اندام ساختم و از روح خود در او دمیدم، به خاک بیفتید و او را سجده کنید. (۲۹) پس فرشتگان همگی سجده کردند، (۳۰) مگر ابلیس که خودداری کرد از این که با سجده کنندگان باشد. (۳۱) پروردگارت گفت: ای ابلیس، تو را چه سودی است در این که با سجده کنندگان نیستی؟ (۳۲) گفت: من آن نبوده‌ام که برای بشری که او را از گل خشکی پدید آمده از گلی سیاه و بدبو و دگرگون شده آفریده‌ای سجده کنم. (۳۳) خدا گفت: پس، از این جایگاه که منزلت مقربان است بیرون شو که تو رانده شده‌ای. (۳۴) و قطعاً تا روز جزا از رحمت من دور خواهی بود. (۳۵)

آیات ۴۵ و ۴۶

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (۴۵) ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِينَ (۴۶)

اما تقوایندگان در باغ‌هایی از بهشت و در کنار چشمه‌سارانی خواهند بود. (۴۵) به آنان می‌گویند: با سلامت کامل به این جا درآید در حالی که از هرگزندی در امان خواهید بود. (۴۶)

آیات ۵۱ - ۷۵

نَبِّئُهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ (۵۱) إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجَلُونَ (۵۲) قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ (۵۳) قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ يُبَشِّرُونِ (۵۴) قَالُوا بِشْرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ (۵۵) قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ (۵۶) قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ (۵۷) قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ (۵۸) إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمَنْجُوهُمْ أَجْمَعِينَ (۵۹) إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ (۶۰) فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ (۶۱) قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ (۶۲) قَالُوا بَلْ جِنَّاتُكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ (۶۳) وَآتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ (۶۴) فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أذْبَارَهُمْ وَلا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ (۶۵) وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ (۶۶) وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ (۶۷) قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ (۶۸) وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلا تُخْزُونِ (۶۹) قَالُوا أَوْ لَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ (۷۰) قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ (۷۱) لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ (۷۲) فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ مُشْرِقِينَ (۷۳) فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَامْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ (۷۴) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ (۷۵) وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ (۷۶) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ (۷۷)

و از مهمانان ابراهیم به آنان خبر ده تا به نمونه‌ای از رحمت و عذاب من آگاه شوند. (۵۱) آن گاه که مهمانان بر او وارد شدند و سلام کردند. ابراهیم (که دید آنان از خوردن غذا خودداری می‌کنند)، به آنان گفت: ما از شما بیمناکیم. (۵۲) گفتند: نترس، که ما فرستادگان پروردگار تویم و تو را به پسر دانا مژده می‌دهیم. (۵۳) ابراهیم گفت: آیا باوجود این که پیری به سراغ من آمده و ناتوان شده‌ام به من مژده می‌دهید؟ (۵۴) گفتند: ما به تو مژده‌ای درست دادیم و این تحقق خواهد یافت؛ پس از نومیدان مباش. (۵۵) گفت: من از روی نومیدی در سخن شما تردید نکردم؛ آیا جز گمراهان چه کسی از رحمت پروردگارش نومید می‌شود؟ (۵۶) ابراهیم پرسید: پس کار

مهم شما- ای فرستادگان- چیست؟ (۵۷) گفتند: ما به سوی مردمی تبهکار فرستاده شده‌ایم تا آنان را به هلاکت افکنیم. (۵۸) ولی خاندان لوط را عذاب نمی‌کنیم و همه آنان را قطعاً نجات می‌دهیم، (۵۹) مگر همسرش را که مقدر کرده‌ایم از ماندگاران در عذاب باشد. (۶۰) پس هنگامی که آن فرستادگان نزد خاندان لوط آمدند، (۶۱) لوط به آنان گفت: شما مردمی ناشناس هستید. (۶۲) گفتند: نه، از ما نگران مباش، ما با آن عذابی که قوم تو در آن تردید داشتند نزد تو آمده‌ایم. (۶۳) و آنچه را که سراسر حق است برای تو آورده‌ایم و قطعاً ما راست می‌گوییم. (۶۴) پس، در پاسی از این شب، با خانواده خود از این سرزمین کوچ کن و خود از پی آنان روانه شو و حرکت آنان را زیر نظر داشته باش، و هیچ‌یک از شما نباید به پشت سر خود بنگرد، و هر جا که به شما فرمان داده می‌شود، بروید. (۶۵) و این امر را مقرر داشته و از طریق وحی به لوط اعلام کردیم که بنیاد اینان هنگامی که به صبح درمی‌آیند برکنده خواهد شد. (۶۶) و پیش از آن که لوط را از این امر باخبر کنیم، مردم شهر، در حالی که از ورود جوانانی زیبا چهره شادی می‌کردند، به سوی خانه لوط آمدند. (۶۷) لوط به آنان گفت: اینها مهمانان منند، مرا رسوا نکنید. (۶۸) از خدا بترسید و مرا خوار و شرمسار نسازید. (۶۹) گفتند: مگر ما تو را از پذیرش مردم و جای دادن و مهمان نمودن آنان منع نکرده بودیم؟ پس حق ماست که حرمت مهمانان تو را پاس نداریم. (۷۰) لوط به مهاجمان گفت: اینان دختران منند، اگر کاری می‌کنید آنان را به همسری خود بگیرید. (۷۱) ای پیامبر، به جان تو سوگند که قوم لوط در سرمستی خود سرگردان بودند. (۷۲) پس هنگامی که به روشنی بامداد درآمدند، بانگی مهیب آنان را فروگرفت. (۷۳) و ما دیارشان را زیر و زبر کردیم و بر آنان سنگ‌هایی از «سجیل» بارانیدیم. (۷۴) به راستی در دیار ویران‌شده قوم لوط برای اثرشناسان نشانه‌هایی از وقوع عذاب الهی است. (۷۵) و آن آثار در راهی دایر (راه مدینه به شام) قرار دارد. (۷۶) بی‌تردید، در این ماجرا برای مؤمنان نشانه‌ای بر حَقانیت هشدارها و دعوت‌های خداوند است. (۷۷)

سوره النحل (۱۶):

آیه ۲

يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ (۲)

فرشتگان را با روح - که از عالم امر است - بر هر کس از بندگانش که بخواهد فرومی‌فرستد، با این پیام که به مردم هشدار دهید که جز من معبودی شایسته پرستش نیست، پس از من پروا کنید و راه اطاعت را در پیش گیرید. (۲)

آیات ۲۷-۳۴

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ (۲۷) الَّذِينَ تَتَوَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۲۸) فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ (۲۹) وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ (۳۰) جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ (۳۱) الَّذِينَ تَتَوَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ

يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۳۲) هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ مَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَ لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (۳۳)
فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَ حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ (۳۴)

سپس روز قیامت خدا آنان را خوار و رسوا می کند؛ به آنان می گوید: آن شریکان من که به خاطر آنها با یکتاپرستان به ستیزه برخاستید کجایند؟ کسانی که به آنان دانش عطا شده است می گویند: بی تردید امروز خواری و ناگواری بر کافران است. (۲۷) همانان که فرشتگان جانشان را می گیرند در حالی که بر خود ستم کرده اند؛ پس سر تسلیم فرود می آورند و می گویند: ما هیچ کار بدی نکرده ایم. پاسخ می شنوند: چرا، کارهای ناروای بسیاری کرده اید. قطعاً خدا به آنچه انجام داده اید داناست. (۲۸) پس به طبقات دوزخ درآید که جاودانه در آن خواهید ماند، و راستی جایگاه متکبران بد است. (۲۹) و به کسانی که تقوای پیشه بودند گفته شد: پروردگارتان چه چیزی نازل کرده است؟ گفتند: او بهترین چیز را فرو فرستاده است. برای کسانی که در این دنیا کارهای شایسته کنند پاداشی نیکوست، و پاداش آنان در سرای آخرت بهتر است، و قطعاً سرای تقوای پیشگان نیکوست، (۳۰) باغ هایی همیشگی با درختانی انبوه که وارد آن می شوند. از زیر آنها نهرها روان است. در آن جا هر چه بخواهند برایشان موجود است. بدین سان خداوند تقوای پیشگان را پاداش می دهد. (۳۱) همانان که فرشتگان جانشان را می گیرند در حالی که از شرک و گناه پیراسته اند. فرشتگان به آنان می گویند: درود بر شما! به سزای کارهایی که می کردید به بهشت درآید. (۳۲) آیا مشرکان جز این انتظار می برند که فرشتگان به سراغشان بیایند و عذاب الهی را بر آنان فرود آورند، یا فرمان پروردگارت در رسد و قیامت برپا شود؟ کسانی که پیش از آنان بودند نیز همین گونه رفتار کردند (پیام های الهی را دروغ انگاشتند و آنها را به مسخره گرفتند) و خدا به آنان ستم نکرد، بلکه خود بر خویشان ستم می کردند. (۳۳) پس بدی های کردارشان (گناهای که مرتکب شدند) به صورت عذاب بر آنان در رسید و همان چیزی را که به مسخره می گرفتند آنان را فرا گرفت. (۳۴)

آیات ۴۹ و ۵۰

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ (۴۹) يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ (۵۰)

و همه جنبندگان که در آسمان ها و زمین اند فقط در برابر خدا خاضعند و برای او سجده می کنند و فرشتگان نیز به درگاه او سجده می برند و در برابر او خاضعند و هرگز گردنکشی نمی کنند. (۴۹) آنان از مقام پروردگارشان می ترسند، زیرا به خوبی دریافته اند که او بر آنان چیره است؛ از این رو آنچه فرمان می یابند انجام می دهند. (۵۰)

آیه ۵۷

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْإِبْنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ (۵۷)

و برای خدا که از داشتن فرزند منزّه است دختران را می انگارند و آنچه را می پسندند برای خود قرار می دهند. (۵۷)

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهِمْ مِنْ دَابَّةٍ وَ لَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ (۶۱) وَ يَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَ تَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذِبَ (۶۲)

و اگر خدا مردم را به سزای ستمشان مؤاخذه می کرد، هیچ انسانی را که بر روی زمین حرکت می کند باقی نمی گذاشت. ولی خداوند در کیفر مردم شتاب نمی کند، بلکه آنان را تا سرآمدی معین به تأخیر می افکند، و هنگامی که سرآمدشان فرارسید، نه لحظه ای از آن بازمی ماند و نه لحظه ای از آن پیش می افتند. (۶۱) و آنچه را خوش نمی دارند برای خدا می پندارند و زبانشان به دروغ خبر می دهد که نیکوترین فرجام را خواهند داشت. به یقین، آتش دوزخ برای آنان است و آنان را پیش از دیگران به سوی آتش خواهند فرستاد. (۶۲)

آیات ۱۰۱ و ۱۰۲

وَ إِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۱۰۱) قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ هُدًى وَ بَشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ (۱۰۲)

و هرگاه در مقام نسخ، آیه ای از قرآن را به جای آیه ای دیگر بیاوریم - در حالی که خدا به آنچه نازل می کند دانایتر است - مشرکان به تو می گویند: جز این نیست که تو دروغپردازی. چنین نیست، تو از آنچه می گویند مبرایی، ولی بیشتر آنان حکمت این تغییرها را نمی دانند. (۱۰۱) بگو: این آیات جایگزین را «روح القدس» از جانب پروردگارت به حق فرو آورده است، تا کسانی را که ایمان آورده اند بر ایمانشان ثابت قدم بدارد و برای کسانی که تسلیم فرمان خدایند، هدایت و نویدی باشد. (۱۰۲)

سوره الإسراء (۱۷):

آیه ۴۰

أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَ اتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا (۴۰)

آیا پروردگارتان شما را با دادن پسران گرامی داشته و خود از فرشتگان دخترانی برگرفته است؟ راستی سخنی بزرگ بر زبان می رانید که پیامدهایی ناگوار دارد. (۴۰)

آیات ۵۶ و ۵۷

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَ لَا تَحْوِيلًا (۵۶) أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَ يَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَ يَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا (۵۷)

به مشرکان بگو: فرشتگان و جنیان و آدمیانی را که به جای خدا معبود خود پنداشته اید بخوانید. آنها نه می توانند گزند و محنت را از شما بزدایند و نه آن را دگرگون سازند. (۵۶) کسانی که مشرکان آنها را می پرستند، خود

واسطه‌ای می‌جویند که به وسیله آن به پروردگارشان نزدیک شوند و در پی آنند که ببینند کدامین واسطه به خدا نزدیک‌تر است تا راه او را دنبال کنند؛ آنان خود به رحمت الهی امیدوارند و از عذاب او می‌هراسند، چرا که عذاب پروردگارت درخور پرهیز است. (۵۷)

آیه ۶۱

وَ إِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا (۶۱)

و برای این که بدانی چگونه مردم به راه خطا می‌روند یاد کن زمانی را که به فرشتگان گفتیم: برای آدم سجده کنید. پس همه جز ابلیس سجده کردند. او به خداوند گفت: آیا برای کسی که او را از گل آفریده‌ای سجده کنم؟ (۶۱)

آیه ۷۸

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِكَ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَ قُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا (۷۸)

نماز را از هنگامی که خورشید از وسط آسمان می‌گذرد تا آن‌گاه که تاریکی شب به نهایت می‌رسد برپا دار، و نماز صبح را نیز هنگام طلوع فجر به جای آور که قطعاً نماز صبح مشهود فرشتگان شب و روز است. (۷۸)

آیات ۹۰ - ۹۵

وَ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا (۹۰) أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَ عِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا (۹۱) أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَ الْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا (۹۲) أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَ لَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى تُنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا (۹۳) وَ مَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا (۹۴) قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا (۹۵)

و مشرکان به پیامبر گفتند: ما هرگز به تو ایمان نمی‌آوریم، مگر این که از زمین مگه برای ما چشمه‌ای همیشه جاری بجوشانی. (۹۰) یا به صورت معجزه، برای تو بوستانی از درختان خرما و انگور باشد، آن‌گاه در لابه‌لای آنها نهرهای فراوان روان سازی. (۹۱) یا آسمان را - چنان که پنداشته‌ای و ما را بدان تهدید می‌کنی - پاره‌پاره بر سر ما فروافکنی، یا خدا و فرشتگان را رویاروی ما بیاوری تا آنها را بنگریم. (۹۲) یا خانه‌ای از طلا داشته باشی، یا به آسمان بالا روی، و بالا رفتن تو را باور نخواهیم کرد مگر این که کتابی بر ما فرود آوری که آن را بخوانیم. ای پیامبر، در پاسخ آنان بگو: منزّه است پروردگار من از این که چنین قدرتی به کسی بدهد. آیا من جز بشری هستم که به رسالت فرستاده شده‌ام؟ (۹۳) و چیزی مردم را - آن‌گاه که هدایت برایشان آمد - از ایمان به رسالت تو بازداشت مگر این که گفتند: آیا خدا بشری را به رسالت برانگیخته است؟ (۹۴)

بگو: بر خداست که اهل زمین را راهنمایی کند؛ حتی اگر در زمین فرشتگانی بودند که به آرامی در آن راه می‌رفتند (براساس قوانین مادی می‌زیستند) قطعاً برای هدایت آنها از آسمان فرشته‌ای که پیام‌آور وحی ما باشد بر آنان نازل می‌کردیم. (۹۵)

سوره الکهف (۱۸):

آیه ۵۰

وَ إِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَ ذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَ هُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بُسِّ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا (۵۰)

و یاد کن زمانی را که به فرشتگان گفتیم: برای آدم سجده کنید. پس همه سجده کردند، جز ابلیس که از جنیان بود و از فرمان پروردگارش سرپیچی کرد. با این وصف آیا او و نسلش را به جای من کارساز خود گرفته‌اید، در صورتی که آنها دشمن شمايند؟ بد جایگزینی است که ستمکاران به جای خدا دارند. (۵۰)

سوره مریم (۱۹):

آیه ۷

يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا (۷)

ما دعای او را اجابت کردیم و به وسیله فرشتگان به او ابلاغ نمودیم که: ای زکریّا، ما تو را به پسری که نامش یحیی است و پیش‌تر همنامی برای او قرار نداده‌ایم، مژده می‌دهیم. (۷)

آیات ۱۶ - ۲۴

وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّخَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا (۱۶) فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا (۱۷) قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا (۱۸) قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكَ غُلَامًا زَكِيًّا (۱۹) قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا (۲۰) قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَى هَيْنٍ وَ لَنَجْعَلَ آيَةً لِلنَّاسِ وَ رَحْمَةً مِنَّا وَ كَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا (۲۱) فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا (۲۲) فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَ كُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا (۲۳) فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا (۲۴)

و در این کتاب (قرآن) سرگذشت مریم را یاد کن، آن‌گاه که برای عبادت از کسان خود کناره گرفت و به نقطه‌ای در شرق مسجد رفت. (۱۶) و در برابر آنان پرده‌ای افکند. در این هنگام، ما روح خود، جبرئیل را به سوی او فرستادیم و جبرئیل در نظر او به صورت انسانی با اندام معتدل نمایان شد. (۱۷) مریم دهشت‌زده گفت: من از تو به خداوند رحمان پناه می‌برم اگر پرهیزگار باشی. (۱۸) جبرئیل گفت: من بشر نیستم، بلکه فرستاده پروردگار توام؛ آمده‌ام تا پسری به تو ببخشم که از رشدی شایسته برخوردار باشد. (۱۹) مریم گفت: چگونه مرا پسری باشد در حالی که هیچ بشری با من تماس نداشته است و بدکاره نیز نبوده‌ام؟ (۲۰) جبرئیل گفت: واقعیت همان است که به تو گفتم. پروردگارت فرموده است که این کار بر من آسان است. ما این‌گونه به تو فرزندی می‌دهیم تا آنچه

باید انجام گیرد و تا او را برای مردم نشانه‌ای قرار دهیم و از جانب خود او را مایه رحمتی گردانیم، و آفرینش او بدین صورت کاری حتمی است. (۲۱) پس مریم به عیسی باردار شد و با حمل خود از خانواده‌اش کناره گرفت و به مکانی دور رهسپار گشت. (۲۲) پس مریم به عیسی باردار شد و با حمل خود از خانواده‌اش کناره گرفت و به مکانی دور رهسپار گشت. (۲۲) تا این که درد زایمان او را به سوی تنه خشکیده درخت خرمایی که در آنجا بود کشانید. گفت: ای کاش، پیش از این مرده بودم و به قدری ناچیز بودم که مرا به فراموشی می‌سپردند. (۲۳) پس عیسی مادرش را از زیر پای او ندا داد که: اندوهگین مباش؛ همانا پروردگار تو زیر پایت جوی آبی پدید آورده است. (۲۴)

آیات ۶۴ و ۶۵

وَمَا تَنْزِيلُ الْإِلَهِ بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا (۶۴) رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا (۶۵)

و ما فرشتگان برای رساندن وحی جز به فرمان پروردگار تو - ای پیامبر - فرود نمی‌آییم، زیرا اعمال و آثار ما که پیش روی ماست، و اسباب و عللی که ما براساس آنها وجود یافته‌ایم، و وجود ما که میان این دو مرحله است همه از آن اوست و او از هر جهت بر ما احاطه دارد، و پروردگارت هرگز فراموشکار نبوده است؛ پس اگر می‌بینی ما در آوردن وحی تأخیر کرده‌ایم این برخاسته از مشیت خداست نه از روی غفلت و فراموشی او. (۶۴) چگونه ما در اختیار خدا نباشیم و چگونه او فراموشکار باشد، با این که اوست پروردگار آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آن دو است. پس فقط او را پرست و بر پرستش او شکبیا باش.

آیا برای او همنامی که تدبیرکننده جهان هستی و درخور پرستش باشد می‌شناسی؟ (۶۵)

آیات ۸۷ و ۹۴

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا (۸۷) وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا (۸۸) لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا (۸۹) تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا (۹۰) أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا (۹۱) وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا (۹۲) إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا (۹۳) وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا (۹۴)

خدایان اهل شرک توان شفاعت کردن از کسی را ندارند؛ تنها کسانی می‌توانند شفاعت کنند که از خدای رحمان بر این امر پیمانی گرفته باشند. (۸۷) مشرکان گفتند: خدای رحمان فرزندی برگرفته است. (۸۸) راستی با این گفتارتان چیزی بس زشت و ناپسند آورده‌اید. (۸۹) نزدیک است آسمان‌ها از این سخن پاره‌پاره شوند و زمین بشکافد و کوه‌ها به شدت فروریزند و نابود شوند، (۹۰) از این که برای خدای رحمان فرزندی خواندند؛ (۹۱) در حالی که خدای رحمان را نسزد که فرزندی برگیرد. (۹۲) هیچ کس در آسمان‌ها و زمین نیست جز این که روی به

سوی خدا دارد و بنده‌ای در حضور او است. (۹۳) و قطعاً آنان را محاسبه نموده و به دقت شماره کرده است. (مهر بندگی بر آنها نهاده است) (۹۴)

سوره طه (۲۰):

آیه ۱۱۶

وَ إِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى (۱۱۶)

و یاد کن زمانی را که به فرشتگان گفتیم: برای آدم سجده کنید. پس همه سجده کردند جز ابلیس که سر باز زد. (۱۱۶)

سوره الانبیاء (۲۱):

آیات ۱۹ و ۲۰

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ (۱۹) يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ (۲۰)

هیچ کس را توان گریز از حسابرسی اعمالش نیست، زیرا هر که در آسمان‌ها و زمین است از آن اوست، و کسانی که مقرب درگاه اویند تکبر نمی‌ورزند و از پرستش او سر باز نمی‌زنند و خسته نمی‌شوند. (۱۹) آنان شب و روز تسبیح خدا می‌گویند و سستی نمی‌کنند. (۲۰)

آیات ۲۶ - ۲۹

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ (۲۶) لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهٖ يَعْمَلُونَ (۲۷) يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ (۲۸) وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكْ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ (۲۹)

مشرکان گفتند: خدای رحمان فرشتگان را به فرزندی برگرفته است. منزّه است خدا از داشتن فرزند؛ بلکه فرشتگان بندگانی‌اند که خدا آنان را گرامی داشته است. (۲۶) آنان در سخن گفتن بر او پیشی نمی‌گیرند و تنها به فرمان او کار می‌کنند. (۲۷) خدا از رفتار و گفتار فرشتگان که در پیش روی دارند و از عوامل پیدایش آنان که پشت سر نهاده‌اند با خبر است؛ از این رو آنان را شایسته بندگی خویش دانسته و به آن گرامیشان داشته است. آنان جز برای کسی که خدا دینش را پسندیده باشد، شفاعت نمی‌کنند و خود از ترس عذاب او هراسانند؛ زیرا می‌دانند که خدا بر بردن پاکی و عصمتشان تواناست. (۲۸) و هر کس از آنان بگوید که من معبودی شایسته پرستشم نه خداوند، دوزخ را به عنوان کیفر او مقرر می‌داریم و همه ستمکاران را بدین سان سزا می‌دهیم. (۲۹)

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ (۱۰۱) لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ (۱۰۲) لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ (۱۰۳)

اما کسانی که پیش تر از جانب ما آن بهترین وعده (ورود در بهشت) به آنان داده شده است، اینانند که از آتش دوزخ دور نگاه داشته می شوند. (۱۰۱) صدای آن را نمی شنوند، و آنان در آنچه دلخواهشان باشد جاودانه اند. (۱۰۲) آن بزرگترین هراس که با دمیدن در صور پدید می آید آنان را غمگین نمی کند، و فرشتگان با این نوید به دیدارشان می آیند که: این همان روزی است که آن را به شما وعده می دادند. (۱۰۳)

سوره الحج (۲۲):

آیه ۲۲

كَلِّمُوا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ (۲۲)

هرگاه بخواهند از آتش بیرون روند و از اندوه رهایی یابند در آن بازگردانده می شوند و [به آنان گفته می شود]: بچشید عذاب سوزان آتش را! (۲۲)

آیات ۷۵ و ۷۶

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ (۷۵) يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (۷۶)

خدا از میان فرشتگان فرستادگانی شایسته را برمیگزیند تا وحی الهی را به پیامبران برسانند، و از میان مردم نیز شایستگان رسالت را انتخاب می کند تا پیام خدا را به مردم ابلاغ کنند چرا که خداوند درخواست مردم را که در پی کمالند می شنود و نیازشان به رهنمودها را می بیند. (۷۵) خدا آنچه را که پیش روی فرشتگان و پیامبران است و آنچه را که پشت سرشان است می داند. چگونه ممکن است کارهای آنان بر خدا پوشیده بماند در صورتی که همه امور به او بازگردانده می شود. (۷۶)

سوره المؤمنون (۲۳):

آیه ۱۷

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ (۱۷)

و به راستی ما بر فراز شما هفت آسمان که راههای نزول فرمان خدا، فرود و صعود فرشتگان و بالا رفتن اعمال بندگان است، پدید آوردیم و ما از آفریدگان بی خبر نیستیم. (۱۷)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ (۲۳) فَقَالَ الْأَمْلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ (۲۴)

مہتران قومش که کافر بودند گفتند: ای مردم، این جز بشری مانند شما نیست. می‌خواهد بدین وسیله بر شما برتری جوید. اگر از غیب پیامی به او می‌رسید، می‌بایست به شما نیز که بشری مانند او هستید برسد، و اگر خدا می‌خواست پیامی به ما برساند، قطعاً فرشتگانی را فرومی‌فرستاد. علاوه بر این، آیین او سابقه‌ای ندارد و ما در میان پدران نخستین خود نشنیده‌ایم که این آیین را برگزیده باشند. (۲۴)

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ (۹۹)

این کفرپیشگان همچنان به کفر خود ادامه می‌دهند و به ثروت خود مغرورند؛ تا آن‌گاه که مرگ به سراغ یکی از آنان بیاید، در آن حال به درگاه خدا استغاثه می‌کند و ندای «یا رب» سر می‌دهد و به فرشتگان می‌گوید: مرا به دنیا بازگردانید؛ (۹۹)

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَادِينَ (۱۱۳)

می‌گویند: روزی یا پاره‌ای از روز را در آن‌جا به سر بردیم؛ درست مدت آن را نمی‌دانیم، از فرشتگان شمارش‌کننده پرس. (۱۱۳)

سوره الفرقان (۲۵):

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا (۴)

کفرپیشگان عرب گفتند: این قرآن جز سخنی دروغین که محمد آن را بافته و کلام خدا می‌نامد چیزی نیست، و گروهی از اهل کتاب او را بر ساختن آن کمک کرده‌اند. راستی آنان با این سخن ستم کردند و دروغ گفتند. (۴)

وَقَالُوا مَا لِهَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْ لَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا (۷) أَوْ يُلْقِي إِلَيْهِ كَنْزًا أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنَّ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا (۸) انْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا (۹)

و گفتند: می‌بایست از جانب خدا فرشته‌ای به رسالت مبعوث شود، زیرا بشر نمی‌تواند با غیب سروکار داشته باشد؛ این چه پیامبری است که غذا می‌خورد و برای کسب معاش در بازارها در حرکت است؟! چرا دست کم فرشته‌ای به سوی او فرستاده نشده است تا با او به هشدار مردم پردازد؟ (۷) حال که فرشته‌ای با او نیامده است، چرا دست کم گنجی از آسمان به سوی او افکنده نمی‌شود تا نیازمند کسب معاش در کوچه و بازار نباشد یا بوستانی ندارد که از محصول آن بخورد و روزی خود را آماده داشته باشد؟ آن ستمگران به پیروان رسول خدا گفتند: شما جز از مردی که جادو شده و می‌پندارد که فرستاده خداست، پیروی نمی‌کنید. (۸) بنگر که چگونه برای تو وصف‌ها آوردند و در نتیجه به بیراهه‌ای افتادند که نمی‌توانند به راه حق بازگردند. (۹)

آیه ۱۱

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا (۱۱)

غذا خوردن و راه رفتن تو در بازارها و نبودن فرشته‌ای با تو و نداشتن گنج و بوستان سبب اصلی انکار رسالت تو نیست، بلکه سبب اصلی این است که آنان قیامت را دروغ شمردند، و ما برای کسانی که قیامت را دروغ شمردند آتشی فروزان آماده کرده‌ایم. (۱۱)

آیات ۲۱ و ۲۲

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْ لَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا (۲۵) يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَحْجُورًا (۲۲)

و آنان که منکر رستاخیزند و به لقای ما در آن‌جا امیدی ندارند، رسالت محمد را انکار کردند و گفتند: اگر بشر درخور این است که فرشته‌ای برای او وحی بیاورد و یا خدا خود با او سخن بگوید، پس چرا فرشتگان بر ما نازل نشده‌اند یا خدا را که به گمان محمد پروردگار ماست نمی‌بینیم تا با ما سخن بگوید؟ سوگند یاد می‌کنم که اینان به ناحق برای خود بزرگی و عظمت خواستند و به طغیانی بزرگ دست یازیدند. (۲۱) ولی روزی که وارد عالم برزخ می‌شوند و فرشتگان را دیدار می‌کنند، آن روز هیچ مژده و خبر خوشی برای تبهکاران نخواهد بود و آنان به فرشتگان که آماده کیفر ایشانند می‌گویند: بر شما حرام و ممنوع است که ما را عذاب کنید. (۲۲)

آیه ۲۵

وَيَوْمَ تَشْقَى السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا (۲۵)

و یاد کنید روزی را که آسمان پوشیده از ابر شکافته شود و فرشتگان چنان که باید به سوی زمین فروفرستاده شوند. (۲۵)

آیه ۳۵

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا (۳۵)

بشر درخور دریافت وحی نیست؛ بی گمان ما به موسی کتاب آسمانی عطا کردیم و [هیچ فرشته‌ای را دستیار او قرار ندادیم، بلکه] برادرش هارون را با وی همراه کردیم و او را پشتیبان وی قرار دادیم. (۳۵)

آیه ۷۵

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا (۷۵)

اینانند که به پاس آن که بر اطاعت خدا و دوری از گناهان صبر کردند، درجه رفیع بهشت را به آنها پاداش می‌دهند و در آن جا همواره با اموری مسرت‌بخش و سلامت‌آمیز روبه‌رویشان می‌سازند. (۷۵)

سوره الشعراء (۲۶):

آیه ۱۳

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَيَّ هَارُونَ (۱۳)

و سینه‌ام [بر اثر تکذیبشان] تنگ می‌شود، و زبانه‌ام باز نمی‌شود تا بتوانم به خوبی از رسالت خود دفاع کنم، پس فرشته وحی را به سوی هارون بفرست و او را یاور من گردان. (۱۳)

آیات ۱۹۲ - ۱۹۵

وَأَنَّهُ لَنَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۹۲) نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (۱۹۳) عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ (۱۹۴) بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (۱۹۵)

به راستی این قرآن از جانب پروردگار جهان‌ها نازل شده است. (۱۹۲) «روح الامین» آن را بر دلت فرود آورده است، (۱۹۳) تا از کسانی باشی که مردم را هشدار می‌دهند. (۱۹۴) جبریل آن را به زبان عربی که اهدافش را به روشنی بیان می‌کند، فرود آورده است. (۱۹۵)

سوه النمل (۲۷):

آیات ۷ و ۸

إِذْ قَالَ مُوسَى لَأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ (۷) فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۸)

یاد کن زمانی را که موسی در شبی سرد، راه را گم کرد، به خانواده‌اش گفت: من آتشی دیدم به سراغ آن می‌روم و به زودی با یافتن راهنمایی از پیرامون آن، خبری از راه برای شما می‌آورم و گرنه شعله‌ای از آتش برخواهم گرفت و نزد شما خواهم آورد، باشد که آتشی برافروزد و گرم شوید. (۷) پس هنگامی که نزد آتش آمد، آوایی به او رسید که: مبارک است آن کسی که با کلام خود، در این آتش بر تو تجلی کرده و آن کسی که پیرامون این آتش است، و منزّه است خدا، پروردگار جهانیان، از این که مکانی او را احاطه کند. (۸)

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ (۶۵)

بگو: از فرشتگان و جنیان و پارسایان بشر که در آسمان‌ها و زمینند و شما آنها را می‌پرستید، هیچ کدام از غیب آگاه نیستند؛ تنها خداست که از غیب آگاه است. آنها در نمی‌یابند که چه زمانی قیامت برپا می‌شود و کسی برانگیخته می‌شوند. (۶۵)

سوره العنکبوت (۲۹):

آیات ۳۱ - ۳۵

**وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ (۳۱)
قَالَ إِن فِيهَا لُوطٌ قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ (۳۲) وَلَمَّا
أُنْجِيَ إِبْرَاهِيمَ لُوطًا سَيِّئًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَ لَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيُونَ (۳۳) إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ (۳۴) وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (۳۵)**

و آن گاه که فرستادگان ما (فرشتگان) بر ابراهیم وارد شدند و او و همسرش را به این که صاحب فرزند خواهند شد، بشارت دادند، به ابراهیم گفتند: ما آمده‌ایم تا اهل این آبادی (دیار سدوم) را نابود کنیم، چرا که ساکنان آن ستم‌پیشه‌اند. (۳۱) ابراهیم گفت: لوط در این دیار است چگونه می‌خواهید اهل آن را نابود سازید؟! فرشتگان در پاسخ او گفتند: ما بهتر می‌دانیم چه کسانی در آن‌جا به سر می‌برند؛ نه تنها لوط بلکه خانواده او را نیز نجات می‌دهیم بجز همسرش که او از باقی ماندگان است و عذاب او را فرا خواهد گرفت. (۳۲) هنگامی که فرستادگان ما [پس از ملاقات با ابراهیم] نزد لوط آمدند، او از حضورشان در خانه خود، که به صورت جوان‌هایی خوش‌سیما بودند دلتنگ و ملول شد و از این که بتواند در برابر هجوم تبهکاران، از میهمانانش دفاع کند خود را ناتوان دید. فرشتگان به لوط گفتند: نترس! خطری در پیش نیست و غمگین مباش که پیشامد ناگواری روی نداده است. ما تو و خانواده‌ات را نجات می‌دهیم، بجز همسرت که او از کسانی است که خواهد ماند و به عذاب گرفتار خواهد شد. (۳۳) ما بر ساکنان این دیار، به سزای این که از راه خدا بیرون رفته‌اند، عذابی از آسمان فرود می‌آوریم. (۳۴) و عذابی فرو فرستادیم و آن دیار را ویران کردیم، و از آن ویرانه برای مردمی که می‌فهمند نشانه‌ای آشکار بر جای نهادیم تا عبرت گیرند و از خدا پروا کنند. (۳۵)

آیه ۵۵

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَ يَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۵۵)

آن روز که عذاب از بالای سرشان و از زیر پاهایشان، آنان را دربر می‌گیرد و خداوند به آنان می‌گوید: [این، همان اعمالی است که می‌کردید، پس] بچشید آنچه را که بر انجامش اصرار می‌ورزیدید. (۵۵)

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ (۲۶)

و همه کسانی که در آسمان‌ها و زمینند مملوک اویند؛ پس حق اوست که آنان را از سرای دنیا به سرای آخرت کوچ دهد. همه کسانی که در آسمان‌ها و زمینند (فرشتگان، جنیان و آدمیان) خاضعانه به فرمان او گردن نهاده‌اند. (۲۶)

سوره السجده (۳۲):

آیه ۵

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ (۵)

شئون هستی را خدا تدبیر می‌کند و از آسمان - که مبدأ مدیریت این جهان است - امور زمین را به زمین فرومی‌فرستد؛ سپس آن امور در روزی که مقدارش برابر با هزار سال از سال‌هایی است که شما آدمیان برمی‌شمردید، به سوی او بالا می‌رود. (۵)

آیات ۱۰ و ۱۱

وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ (۱۰) قُلْ يَتَوَقَّأَكُم مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ (۱۱)

منکران رستاخیز گفتند: آیا هنگامی که ما مردیم و در زمین متلاشی و ناپدید شدیم، در آفرینشی جدید قرار خواهیم گرفت و دوباره زنده خواهیم شد؟ اینان با این سخن نمی‌خواهند قدرت خدا را انکار کنند، بلکه آنان دیدار پروردگارشان را نپذیرفته و بدان کافر شده‌اند. (۱۰) ای پیامبر، در پاسخ آنان بگو: شما در زمین ناپدید نمی‌شوید، بلکه فرشته مرگ که بر شما گماشته شده است، به هنگام مرگ، روح شما را که حقیقت شماست به تمام و کمال از اندامتان می‌ستاند و سپس در روز رستاخیز به سوی پروردگارتان بازگردانده می‌شود. (۱۱)

آیه ۱۴

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ (۱۴)

پس شما کافران از آن‌رو که دیدار امروزتان را فراموش کردید و بدان بی‌اعتنا بودید، عذاب آتش را بچشید؛ ما نیز شما را به فراموشی سپرده بودیم و به نجات و سعادت شما که هم‌اکنون خواهان آنید، بی‌اعتنا بودیم. آری، به آنچه می‌کردید عذاب جاودانه را بچشید. (۱۴)

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ
النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ (۲۰)

و اما کسانی که از فرمان خدا و پرستش او سر برتافته و رستاخیز را منکر شده‌اند، سزایشان آتش است. هرگاه
بخوانند از آن بیرون بیایند، به آن بازگردانده می‌شوند و به آنان گفته می‌شود: بچشید عذاب آتش را، همان عذابی
که پیوسته آن را دروغ می‌شمردید. (۲۰)
سوره الأحزاب (۳۳):

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا (۹)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، نعمت خدا را که (در غزوه خندق) بر شما نازل شد، به خاطر داشته باشید، آن هنگام
که سپاه‌هایی از قبایل مختلف هم‌پیمان شدند و آهنگ شما کردند، و ما برای شکست آنان (در شب‌هایی زمستانی)
بادی سرد بر آنان فرستادیم و لشکریانی از فرشتگان که شما آنها را نمی‌دیدید به سویشان گسیل داشتیم، و خدا به
آنچه می‌کنید بیناست. (۹)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا (۴۱) وَ سَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا (۴۲) هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ
وَمَلَائِكَتُهُ يُخْرِجُكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا (۴۳) تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ
وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا (۴۴)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، خدا را بسیار یاد کنید و ذکر او گوید، (۴۱) و بامدادان و عصرگاهان که شاهد
تحول و دگرگونی هستید خدا را تسبیح کنید و او را از تغییر و تحول و از هر عیب و نقصی پاک بشمارید. (۴۲)
زیرا اوست که رحمت خود را بر شما مؤمنان فرومی‌فرستد و فرشتگانش برای شما آمرزش می‌طلبند. تا خدا شما
را از تاریکی‌های غفلت به درآورد و به روشنایی یاد خویش هدایت کند، و او به مؤمنان مهربان است. (۴۳) روزی
که آنان به لقای خدا می‌رسند، درودی که از جانب خدا و فرشتگانش نثار آنان می‌شود «سلام» است که نویددهنده
سلامت و امنیت است، و خداوند برای آنان پاداشی ارزشمند و فراوان آماده کرده است. (۴۴)

إِنَّ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا (۵۶)

همانا خداوند رحمتش را بر پیامبر افافه می کند و فرشتگانش برای او آمزش می طلبند و او را به پاکی یاد می کنند؛ پس ای کسانی که ایمان آورده اید، شما نیز از خدا بخواهید تا او را از رحمت خود برخوردار سازد؛ و بر او سلام گوید، سلامی شایسته. (۵۶)

سوره سبا (۳۴):

آیات ۲۲ و ۲۳

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ (۲۲) وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ (۲۳)

ای پیامبر، به مشرکان بگو: کسانی را که به جای خدا معبود خود پنداشته اید بخوانید و نیازهایتان را از آنها بخواهید؛ آنها هموزن ذره ای نه در آسمان ها و نه در زمین مالک نیستند و در ملکیت آسمان ها و زمین هیچ شرکتی با خدا ندارند و هیچ یک از آنها در تدبیر امور هستی یاور و پشتیبان خدا نیست، پس چگونه می توانند نیازی را برآورده سازند تا سزاوار پرستش باشند؟ (۲۲) مشرکان می پندارند معبودانشان شفاعتگر آنانند و امورشان در دنیا به واسطه آنها تدبیر می شود، در حالی که شفاعت هیچ کس، حتی شفاعت فرشتگان - که خدا آنان را در تدبیر امور هستی واسطه قرار داده است - در پیشگاه خدا سودی نمی بخشد، مگر برای کسی که او رخصت دهد و فرشتگان را امر کند که شفیع او شوند و کارش را سامان بخشند. فرشتگان خاضعانه در انتظار فرمان الهی اند، و در این فاصله ترسان و نگرانند، تا چون فرمان الهی در رسد و تدبیر برخی امور به آنان واگذار شود، آرام گیرند و ترس از دل هایشان زدوده شود. در این هنگام فرشتگان زیردست از مهتران خود می پرسند: پروردگارتان چه فرمان داد؟ می گویند: آنچه فرمود حق است که نه دگرگون می شود و نه باطل می گردد، و اوست بلندمرتبه ای که هر چیزی در برابر او بی مقدار است، و اوست بزرگی که جهان هستی در برابر او کوچک است. (۲۳)

آیات ۴۰ - ۴۲

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ (۴۰) قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ (۴۱) فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ (۴۲)

یاد کن روزی را که خداوند همه آنان (فرشتگانی که پرستش می شدند و پرستشگران آنان) را گرد می آورد، سپس به فرشتگان می گوید: آیا از این که اینان شما را می پرستیدند، خرسند بودید. (۴۰) فرشتگان می گویند: خداوندا، ما تو را از هر کاستی و از این که تو را شریکی باشد، منزّه می شمريم؛ تو ولی ما هستی نه آنان؛ ما هیچ گاه از این که آنان ما را عبادت می کردند، خشنود نبوده ایم. آنان جنیان را می پرستیدند و جنیان به این پرستش شادمان بودند. آنان بیشترشان به جنیان ایمان داشتند. (۴۱) پس امروز برای شما آشکار شد که هیچ کدام برای دیگری نه سودی را در اختیار دارید تا آن را فراهم آورید و نه مالک زبانی هستید تا آن را دفع کنید؛ و امروز به کسانی که

با شرک ورزیدن خود ستم روا داشتند، می‌گوییم: عذاب آتش را بچشید؛ همان آتشی که پیوسته آن را دروغ می‌شمردید. (۴۲)

سوره فاطر (۳۵):

آیه ۱

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ مِّثْنَىٰ وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱)

ستایش از آن خداوند است که پدیدآورنده آسمان‌ها و زمین است و فرشتگان را رسولانی قرار داده است تا در عالم تکوین و تشریع اجراکننده فرمانش باشند؛ برخی از آنها دو بال و برخی سه بال و برخی چهار بال دارند. او هر چه بخواهد در آفرینش می‌افزاید؛ همانا خداوند بر هر چیزی تواناست. (۱)

آیه ۳۷

وَهُمْ يَصْطَرِّخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوْ لَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ (۳۷)

آنان در آتش دوزخ برای کمک‌خواهی فریاد برمی‌آورند و می‌گویند: پروردگارا، ما را از این جا به درآور، که اگر چنین کنی کار شایسته خواهیم کرد، غیر از آنچه پیش‌تر می‌کردیم که ناروا بود. در پاسخ آنان گفته می‌شود: هرگز چنین نخواهد شد؛ مگر به شما عمری ندادیم که هر کس عبرت آموز بود در آن عبرت می‌گرفت؟ و پیامبری بیم‌دهنده به سوی شما آمد و شما را از عذاب هشدار داد، ولی شما عبرت نگرفتید و ایمان نیاوردید؛ پس این عذاب را بچشید که هیچ یابوری برای ستمگران نیست تا آنان را از عذاب رهایی بخشد. (۳۷)

سوره یس (۳۶):

آیات ۲۸ و ۲۹

وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِن بَعْدِهِ مِن جُندٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ (۲۸) إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ (۲۹)

و پس از شهادت آن مرد هیچ لشکری از آسمان بر قوم او نفرستادیم تا از آنان انتقام گیرند، و پیش‌تر نیز برای نابود کردن تکذیب‌کنندگان لشکری فرو نفرستادیم. (۲۸) وسیله نابودی آن قوم، تنها یک صیحه بود، که ناگهان همگی خاموش شدند. (۲۹)

سوره الصافات (۳۷):

آیات ۱ - ۱۱

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا (۱) فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا (۲) فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا (۳) إِنَّ إِلَهُكُم لَّوَاحِدٌ (۴) رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ (۵) إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَكِبِ (۶) وَحِفْظًا مِّن كُلِّ

شَيْطَانٍ مَارِدٍ (۷) لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ وَيُقَذَّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ (۸) دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ (۹) إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ (۱۰) فَاسْتَفْتِهِمْ أَ هُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ (۱۱)

سوگند به آن فرشتگان صف کشیده، که در مسیر وحی به صف درآمده‌اند، (۱) پس به آن فرشتگان بازدارنده، که شیاطین را از تصرف در وحی باز می‌دارند، (۲) پس به آن فرشتگان تلاوت کننده که قرآن، آن یادآور الهی را بر پیامبر می‌خوانند، (۳) به تمامی اینها سوگند که معبود همه شما قطعاً یکی است. (۴) آنان از گوش فرادادن به مجمع فرشتگان بزرگوار که ساکنان آسمان‌های بالا هستند و از خبرهای غیبی جهان گفت‌وگو دارند، بازداشته شده‌اند، و از هرسو به آنان تیر افکنده می‌شود، (۸) تا طرد شوند و به عالم فرشتگان راه نیابند، و برای آنان عذابی است پیوسته و دائم. (۹) مگر کسی که دزدانه گوش فرادهد و خبری برباید، که شهابی شکافنده که هدف را خطا نمی‌کند، در پی او خواهد افتاد. (۱۰) حال از مشرکان نظر بخواه که آیا آنان در خلقت استوارترند یا آسمان‌ها و زمین و فرشتگانی که پدید آورده‌ایم؟ ما انسان‌ها را از گلی چسبنده آفریده‌ایم؛ از این‌رو آنها ضعیف‌ترند و هرگز بر ما چیره نخواهند شد. (۱۱)

آیه ۲۲

احْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ (۲۲)

پس به فرشتگان می‌گوییم: کسانی را که ستم کرده‌اند، به همراه شیاطینی که دمسازشان بودند از جایگاهشان به در آورید و نیز آنچه را عبادت می‌کردند، (۲۲)

آیات - ۱۴۹ - ۱۶۶

فَاسْتَفْتِهِمْ أَ لَرَّبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ (۱۴۹) أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَ هُمْ شَاهِدُونَ (۱۵۰) أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِفْكِهمْ لَيَقُولُونَ (۱۵۱) وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ (۱۵۲) أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ (۱۵۳) مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ (۱۵۴) أَفَلَا تَذَكَّرُونَ (۱۵۵) أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ (۱۵۶) فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۱۵۷) وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ (۱۵۸) سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ (۱۵۹) إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ (۱۶۰) فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ (۱۶۱) مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ (۱۶۲) إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ (۱۶۳) وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ (۱۶۴) وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ (۱۶۵) وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ (۱۶۶)

مشرکان می‌پندارند فرشتگان دختران خداوند؛ ای پیامبر، از آنان جويا شو که آیا دختران برای پروردگارت و پسران برای آنان است؟! (۱۴۹) آیا فرشتگان را دختر آفریده‌ایم و ایشان آفرینش آنها را نظاره‌گر بودند؟! (۱۵۰) بدانید که آنان بر اثر دروغ‌پردازی‌های خود می‌گویند: (۱۵۱) خدا فرزند آورده است بی تردید آنان دروغ‌گویانند. (۱۵۲) آیا خدا در گرفتن فرزند، دختران را بر پسران برگزیده است؟! (۱۵۳) شما را چه شده است؟! چگونه بی‌دلیل حکم می‌کنید؟! (۱۵۴) آیا در نمی‌یابید که خداوند از داشتن فرزند منزّه است؟! (۱۵۵) آیا شما را کتابی آسمانی

هست که مدعی شما در آن ثبت شده باشد و شما از برهانی روشن برخوردار باشید؟! (۱۵۶) اگر راست می‌گویید، کتابتان را بیاورید و آن را ارائه دهید. (۱۵۷) و مشرکان میان خدا و جنیان نسبت خویشاوندی پنداشتند و آنها را فرزندان خدا شمردند، در حالی که جنیان به خوبی می‌دانند که خودشان برای حساب و جزا احضار خواهند شد. آیا فرزندان خدا محاکمه می‌شوند؟! (۱۵۸) منزّه است خدا از آنچه مشرکان او را بدان وصف می‌کنند و داشتن فرزند را به او نسبت می‌دهند. (۱۵۹) لیکن بندگان خالص شده برای خدا، که او را پرستش می‌کنند و دل به غیر او نمی‌بندند، خدا را به اوصافی که درخور اوست می‌ستایند. (۱۶۰) قطعاً شما مشرکان و آنچه می‌پرستید، (۱۶۱) نمی‌توانید هیچ کس را بر ضد خدا گمراه کنید، (۱۶۲) مگر کسی را که خود از پی آتش دوزخ روانه است. (۱۶۳) جبریل و سایر فرشتگان سخنشان این است که: هیچ یک از ما نیست مگر این که مقام و منزلتی معین دارد و نمی‌تواند از آن تخطی کند. (۱۶۴) همانا ما به انتظار فرمان خدا در پیشگاه او صف کشیده‌ایم. (۱۶۵) و ما تسبیح‌گویان خداییم و ساحتش را از آنچه شایسته او نیست، منزّه می‌شمیریم. (۱۶۶)

سوره ص (۳۸):

آیات ۲۱ و ۲۲

وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ (۲۱) إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغِي بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ (۲۲)

آیا خبر آن ستیزه‌گران، آن‌گاه که از دیوار بلند خانه داود بالا رفتند، به تو رسیده است؟ (۲۱) وقتی که بر داود وارد شدند و او از آنان بیمناک شد. گفتند: نترس، ما دو گروهیم که با یکدیگر نزاع داریم؛ برخی از ما بر برخی دیگر ستم کرده‌اند؛ میان ما به حق داوری کن و ستم روا مدار و ما را به راه عدل راه نمای. (۲۲)

آیات ۶۹ - ۷۳

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ (۶۷) أَنتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ (۶۸) مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ (۶۹) إِنَّ يُوْحَىٰ إِلَىٰ آلِهَاتِنَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ (۷۰) إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ (۷۱) فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوْحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ (۷۲) فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ (۷۳) إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ (۷۴) قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ (۷۵) قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ (۷۶) قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَاجِعٌ (۷۷) وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ (۷۸) قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ (۷۹) قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ (۸۰)

من درباره فرشتگان، آن برترین ارجمندان، آن‌گاه که در مورد آدم بحث و جدال می‌کردند آگاهی نداشتیم، ولی خدا از طریق وحی مرا از آن آگاه ساخت. (۶۹) یاد کن زمانی را که پروردگارت به فرشتگان گفت: من از گل،

بشری خواهم آفرید؛ (۷۱) پس هنگامی که او را به صورت انسانی کامل در آوردم و از روحی والا که از من است در او دمیدم و به او حیات انسانی بخشیدم، بر زمین افتید و او را سجده کنید. (۷۲) پس همه فرشتگان او را سجده کردند، (۷۳) جز ابلیس که تکبر ورزید و پیش تر هم از کافران بود. (۷۴) پروردگارت گفت: ای ابلیس، چه چیز تو را بازداشت از این که برای کسی سجده کنی که من او را با دو دست خودم آفریدم و در آفرینش او عنایتی خاص داشتم؟ آیا خود را برتر شمردی یا از بلندمرتبه‌گانی بودی که به سجده کردن فرمان نیافته بودند؟ (۷۵) ابلیس گفت: من از او بهترم، چون مرا از آتش آفریدی و او را از گل پدید آوردی. من این فرمان تو را نادرست می‌دانم، از این رو آن را اطاعت نخواهم کرد. (۷۶) پروردگارت به او گفت: پس، از منزلتی که داری به درآی، زیرا تو رانده‌شده درگاه منی. (۷۷) من تو را از رحمت خود دور ساختم و تا روز جزا لعنت من بر تو خواهد بود. (۷۸) ابلیس گفت: پروردگارا، پس مرا تا روزی که مردم برای رستاخیز برانگیخته می‌شوند مهلت ده و هلاکم مکن. (۷۹) پروردگارت به او گفت: قطعاً تو از مهلت یافتگانی، البته نه تا روز رستاخیز، (۸۰)

سوره الزمر (۳۹):

آیه ۲۴

أَفَمَنْ يَتَّقِي بُوْجَهُ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ (۲۴)

پس آیا کسی که روز قیامت دست‌هایش در غل و زنجیر است و به ناچار صورتش را سپر آن عذاب سخت قرار می‌دهد، با کسی که از عذاب ایمن است، یکسان است؟ آن روز به این ستمکاران گفته می‌شود: آتش دوزخ را که خود فراهم می‌آوردید بچشید. (۲۴)

آیات ۶۹-۷۵

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ (۶۹) وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ (۷۰) وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤَهَا فَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ (۷۱) قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ (۷۲) وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤَهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ (۷۳) وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ (۷۴) وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۷۵)

و زمین به نور پروردگارش روشن می‌شود، و خوبی‌ها و بدی‌ها برای همگان آشکار می‌گردد، و آن کتاب (لوح محفوظ) در میان نهاده می‌شود و پیامبران احضار می‌گردند و از آنان درباره ابلاغ رسالت سؤال می‌شود، و شاهدان اعمال فراخوانده می‌شوند تا شهادت خود را ادا کنند، و میان مردم به حق داوری می‌شود و مورد ستم قرار

نمی گیرد. (۶۹) و با داوری خدا به هر کسی آنچه کرده است به تمام و کمال داده می شود، و خدا به آنچه می کند از همه داناتر است. (۷۰) و آنان که کفر ورزیده اند، گروه گروه به سوی جهنم رانده می شوند، تا چون بدان جا رسند، درهای آن به رویشان گشوده می شود و نگهبانانش از آنان می پرسند: آیا پیامبرانی از خودتان برای شما نیامدند که آیات پروردگارتان را بر شما بخوانند و شما را از دیدار امروزتان بیم دهند؟ می گویند: چرا، آمدند، ولی ما آنان را دروغگو شمردیم و کافر شدیم و وعده عذاب درباره کافران تحقق یافت. (۷۱) به آنان گفته می شود: به درهای دوزخ درآیید که در آن جاودانه می ماند. شما در برابر پیامبران گردنکشی کردید، و جایگاه گردنکشان بد جایگاهی است. (۷۲) و آنان که از پروردگارشان پروا داشته اند، گروه گروه به سوی بهشت برده می شوند، تا چون بدان جا رسند- و پیش از آمدنشان، درهای بهشت به رویشان گشوده شده است- سرایی زیبا و نعمت هایی وصف ناپذیر می بینند، و نگهبانانش که به استقبال آنان آمده اند می گویند: سلام بر شما؛ جز آنچه می پسندید چیزی به شما روی نمی کند، چرا که از آلودگی ها پاک بودید، پس به بهشت درآیید که در آن جاودانه می ماند. (۷۳) آنان به بهشت درآیند و گویند: ستایش خدای را که در وعده اش به ما راست گفت و سرزمین بهشت را میراث ما قرار داد؛ در هر جای آن که بخواهیم جای می گیریم. پس خوب است پاداش کسانی که برای خدا کار کرده اند. (۷۴) و در آن روز فرشتگان را می بینی که برای اجرای فرمان خدا پیرامون عرش الهی در گردش اند و همراه با ستایش پروردگارشان پیوسته او را تسبیح می گویند. در آن روز محکمه داوری برپا می شود تا میان آدمیان به حق داوری گردد، و گفته می شود: ستایش، همه از آن خداست که پروردگار همه جهان هاست. (۷۵)

سوره غافر (۴۰):

آیات ۷-۹

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ (۷) رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۸) وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۹)

فرشتگانی که عرش الهی را حمل می کنند و کسانی که بر گرد آن هستند، پیوسته با ستایش پروردگارشان او را تسبیح می گویند و به یکتایی او در تدبیر جهان ایمان دارند، و برای کسانی که یگانگی خدا را باور کرده اند، آمرزش می طلبند، می گویند: پروردگارا، رحمت و دانش تو همه چیز را فرا گرفته است؛ پس کسانی را که به سوی تو بازگشته و راه تو را پیموده اند بیامرز و آنان را از عذاب دوزخ نگاه دار. (۷) پروردگارا، و آنان را به بهشت هایی همیشگی که وعده شان داده ای درآور، و از پدران و همسران و نسل هایشان کسانی را که شایسته ورود به بهشت اند به بهشت درآور و به آنان ملحق کن؛ همانا تو مقتدر و شکست ناپذیری و کارهایت همه براساس حکمت است. (۸) و آنان را روز قیامت از ناگواری ها حفظ کن، که هر که را در آن روز از ناگواری ها حفظ کنی قطعاً او را مشمول رحمت خود ساخته ای، و این است کامیابی بزرگ. (۹)

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ (۴۹) قَالُوا أَوْ لَمْ تَكُنْ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ (۵۰)

آنان که در آتش دوزخ اند- چه فرعونیان و چه دیگران- به نگهبانان جهنم می گویند: پروردگارتان را بخوانید تا بر ما آسان گیرد و این عذاب را اندک زمانی از ما بردارد، پروردگارتان دعای شما را اجابت می کند. (۴۹) نگهبانان دوزخ در پاسخ می گویند: آیا پیامبرانتان برای شما دلایلی روشن بر درستی رسالت خویش نیاوردند؟ می گویند: چرا. نگهبانان می گویند: پس خود دعا کنید، ولی بدانید که دعایتان اجابت نخواهد شد، زیرا شما کافرید و دعای کافران جز در تباهی نیست. (۵۰)

سوره فصلت (۴۱):

آیات ۱۲ - ۱۴

فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (۱۲) فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةِ عَادَ وَثُمُودَ (۱۳) إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ (۱۴)

پس کار آسمانها را بعد از آن که توده ای از دود در هم آمیخته بود در دو مرحله به هیئت هفت آسمان فیصله داد و در هر آسمانی فرمان مربوط به آن را به فرشتگان آن وحی کرد، و نزدیک ترین آسمان به زمین را با ستارگانی که همچون چراغ هایی هستند آراستیم و آن را از نفوذ شیاطین محفوظ داشتیم. این است اندازه آفرینی آن خدایی که هیچ کس و هیچ چیز بر او چیره نمی شود و به هر چیزی داناست. (۱۲) پس اگر [باوجود این دلایل روشن] از پذیرش دعوت تو روی برتافتند به آنان بگو: من شما را به صاعقه ای همچون صاعقه قوم عاد و ثمود هشدار می دهم. (۱۳) آن گاه که پیامبرانشان از پیش رو و از پشت سرشان به سویشان آمدند (با روش های گوناگون آنان را فراخواندند) که جز خدا را نپرستید. آنان در پاسخ گفتند: اگر پروردگار ما می خواست پیامبری بفرستد، قطعاً فرشتگانی فرومی فرستاد، اکنون که فرشته ای به رسالت نیامده است، ما به آنچه شما بدان فرستاده شده اید، کافریم. (۱۴)

آیات ۳۰ - ۳۲

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ (۳۰) نَحْنُ أَوْلَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ (۳۱) نَزَّلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ (۳۲)

همانا کسانی که گفتند: پروردگار ما خداست؛ سپس بی هیچ انحرافی بر این سخن ثابت قدم ماندند، فرشتگان با این پیام بر آنان فرود می آیند که: نترسید و اندوه مدارید و مژده باد شما را به بهشتی که آن را به شما وعده

می دادند. (۳۰) ما فرشتگان در زندگی دنیا عهده دار کار شما بودیم پس در سرای آخرت نیز کارتان را بر عهده می گیریم، و آنچه دل هایتان بخواهد در آن جا برای شما خواهد بود، و هر چه درخواست کنید در آن جا برای شما فراهم است. (۳۱) اینها عطیه ای است از جانب آمرزنده ای مهربان. (۳۲)

سوره الشوری (۴۲):

آیه ۵

**تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ
أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (۵)**

نزدیک است آسمان ها در اثر عبور وحی، از فرازشان یکی پس از دیگری بشکافند، و فرشتگان در حالی که به ستایش پروردگارشان مشغولند او را تسبیح می گویند و از او می خواهند که برای زمینیان آیینی مقرر کند و کسانی که آن را بپذیرند بیامرزد، بدانید که خداست که آمرزنده و مهربان است. (۵)

آیه ۵۱

**وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يَكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ
عَلَىٰ حَكِيمٍ (۵۱)**

و هیچ بشری را نسزد که خدا با او سخن بگوید جز به صورت وحی یا از پشت حجاب، یا این که فرستاده ای گسیل کند و او به اذن خدا آنچه را خدا بخواهد به وی وحی می کند. همانا او بلندمرتبه ای است که سخن گفتنش همچون سخن گفتن بشر نیست، و حکیمی است که مردم را به حال خود وانمی گذارد، بلکه سخنش را از طریق وحی به آنان ابلاغ می کند. (۵۱)

سوره الزخرف (۴۳):

آیه ۱۶ تا ۲۱

**أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُم بِالْبَنِينَ (۱۶) وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ
مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ (۱۷) أَوْ مِنْ يَتَشَوَّاءُ فِي الْحُلِيِّ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ
هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَاثًا أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ (۱۸) سَتَكْتَبُ شَهَادَتَهُمْ وَيُسْأَلُونَ (۱۹) وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ
مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ (۲۰) أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ
مُتَمَسِّكُونَ (۲۱)**

آیا از آنچه می آفریند دخترانی را به فرزندی برگرفته و پسران را به شما اختصاص داده است؟ (۱۶) آنان چنین می پندارند، در صورتی که وقتی یکی از آنان را به آنچه همسان خدای رحمان انگاشته و دختر او شمرده است مژده دهند، چهره اش از شدت اندوه کبود می شود و آکنده از خشم می گردد. (۱۷) آیا زنان را که در زر و زیور پرورش داده می شوند و هنگام مجادله بیانی نارسا دارند فرزند خدا می انگارند؟ (۱۸) و آنان فرشتگان را که بندگان خداوند رحمانند دختر پنداشتند؛ آیا هنگام آفرینش آنها حضور داشتند که به دختر بودنشان گواهی می دهند؟

بی گمان گواهی آنان ثبت می شود و روز قیامت مورد بازخواست قرار خواهند گرفت. (۱۹) و [به گمان خود بر درستی پرستش فرشتگان برهان آوردند و] گفتند: اگر خدای رحمان می خواست، ما آنها را نمی پرستیدیم، زیرا هر چه را که او نخواهد، تحقق نمی پذیرد. آنان به این سخن هیچ علمی ندارند و نمی دانند که مشیت الهی چیست و چگونه است، و جز به حدس و گمان سخن نمی گویند. (۲۰) آیا پیش از قرآن کتابی آسمانی به آنان داده و پرستش فرشتگان را در آن روا شمرده ایم تا بدان تمسک جویند و بر کردار خویش حجت آورند؟ (۲۱)

آیه ۴۶

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۴۶)

و همانا موسی را با نشانه های خود به سوی فرعون و مهتران قومش به رسالت فرستادیم. پس موسی به آنان گفت: من فرستاده پروردگار همه جهان هایم. (۴۶)

آیات ۵۱-۵۳

و نادى فِرْعَوْنُ فِى قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لى مُلْكُ مِصْرَ وَ هَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرى مِن تَحْتى أ فَلَا تُبْصِرُونَ (۵۱) أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذى هُوَ مَهِينٌ وَ لَا يَكَادُ يُبِينُ (۵۲) فَلَوْ لَا أَلْقَىٰ عَلَيْهِ أَسْوَءَ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَاىِٕكَةُ مُقْتَرِنِينَ (۵۳) فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ (۵۴) فَلَمَّا أَسْفَوْنا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ (۵۵) فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَ مَثَلًا لِّلْآخِرِينَ (۵۶) وَ لَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ (۵۷) وَ قَالُوا أَلَهْتُمَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلاَّ جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ (۵۸) إِنْ هُوَ إِلاَّ عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَ جَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنى إِسْرَءِىلَ (۵۹) وَ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ مِنْكُمْ مَلَاىِٕكَةً فِى الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ (۶۰) وَ إِنَّهُ لَعَلِمٌ لِّلْسَاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنْ بِهَا وَ اتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ (۶۱)

و فرعون در میان قومش بانگ برآورد و گفت: ای قوم من، آیا پادشاهی مصر و این جویبارهای رود نیل که از زیر کاخ من روان است، از آن من نیست؟ آیا نمی بینید؟ (۵۱) آیا موسی بهتر است یا من؟ آیا من از این کسی که بی مقدار است و نزدیک است که نتواند مقصود خود را بیان کند، بهتر نیستم؟ (۵۲) اگر او پیامبر است و از دیگران برتر، چرا دستبندهایی زرین بر او افکنده نشده است تا از بزرگی و سروری نشانی داشته باشد، یا چرا فرشتگانی با او نیامده اند تا همدوش یکدیگر رسالتش را تصدیق کنند؟ (۵۳) پس فرعون با این سخن قومش را سبک مغز ساخت در نتیجه آنان هم از او فرمان بردند، چرا که مردمی فاسق بودند. (۵۴) پس هنگامی که به سبب فسقشان ما را به خشم آوردند، از آنان انتقام گرفتیم و همه آنان را غرق کردیم. (۵۵) و آنان را در ورود به آتش دوزخ پیشقدم ساختیم و وسیله عبرت آیندگان قرار دادیم. (۵۶) و هنگامی که وصف عیسی پسر مریم در قرآن بیان شد، ناگهان قوم تو از شنیدن آن غوغا سردادند و از روی تمسخر خندیدند. (۵۷) و گفتند: آیا خدایان ما برای پرستش بهترند یا او؟ آنان این سخن را جز برای جدال با تو، نگفتند، بلکه آنان مردمی ستیزه گرند. (۵۸) پسر مریم نبود جز بنده ای که آداب بندگی به جای آورد و ما نعمت پیامبری به او ارزانی داشتیم و او را آیتی قرار دادیم تا حق را

برای بنی اسرائیل بیان کنیم. (۵۹) در شگفت نباشید از این که ما بشری را با کمالات فرشتگان آفریدیم؛ اگر بخواهیم از میان شما نیز کسانی را در زمین قرار می‌دهیم که کار فرشتگان کنند و جایگزین یکدیگر شوند. (۶۰) و به راستی عیسی پسر مریم از آن روی که بدون پدر آفریده شد و مردگان را زنده می‌کرد، نشانه‌ای برای امکان تحقق رستاخیز است؛ پس در آن تردید نکنید و مرا پیروی کنید که راه راست این است. (۶۱)

آیات ۷۴ - ۸۰

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ (۷۴) لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ (۷۵) وَ مَا ظَلَمْنَاهُمْ وَ لَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ (۷۶) وَ نَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَا كَثُورُونَ (۷۷) لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَ لَكِنْ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ (۷۸) أَمْ أَبْرَمُوا أَمْ آتَانَا مُبْرَمُونَ (۷۹) أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَ نَجْوَاهُمْ بَلَى وَ رُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ (۸۰)

به یقین گنهکاران در عذاب دوزخ جاودانند. (۷۴) عذاب از آنان کاسته نمی‌شود و در آن‌جا از رحمت خدا ناامیدند. (۷۵) و ما به آنان ستم نکردیم، بلکه آنان به خود ستم کردند که با کارهای ناشایسته این عذاب را برای خویش فراهم آوردند. (۷۶) و دوزخیان بانگ برمی‌آورند: ای نگهبان دوزخ، از پروردگارت بخواه که بر مرگ ما حکم کند و نابودمان سازد. نگهبان دوزخ می‌گوید: شما در این عذاب دردناک ماندگار خواهید بود. (۷۷) ما فرشتگان برای شما آدمیان حق را آوردیم، ولی بیشترتان حق را خوش نداشتید. (۷۸) آنان نه تنها حق را خوش نداشتند، بلکه بر ضدّ پیامبر نیرنگی سخت به کار بردند، و این ماییم که بر ضدّ آنان استوارکننده کید هستیم. (۷۹) آیا می‌پندارند که ما آنچه را در درون خویش با خود می‌گویند و آنچه را با یکدیگر به راز می‌گویند نمی‌شنویم؟ چرا، همه آنها را می‌شنویم، و فرستادگان ما که نزد آنان برای ثبت اعمالشان حضور دارند، آنها را می‌نویسند. (۸۰) سوره الدخان (۴۴):

آیات ۴۷ - ۵۰

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ (۴۷) ثُمَّ صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ (۴۸) ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمِ (۴۹) إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ (۵۰)

ای فرشتگان مأمور دوزخ، آن گناه‌پیشه را بگیرید و به میانه دوزخ سوقش دهید. (۴۷) سپس بر فراز سرش از آب جوشانی که بدان عذاب شود، فروریزید. (۴۸) و به او گوید: بچش! همانا تویی آن که خود را برای همیشه مقتدر و ارجمند پنداشتی. (۴۹) ای کفرپیشگان، این است آنچه در آن تردید روا می‌داشتید. (۵۰)

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبَّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ (۳۴)

و روزی که منکران رستاخیز بر آتش عرضه می شوند، به آنان گفته می شود: آیا این آتش حق نیست؟ می گویند: چرا، سوگند به پروردگارمان که حق است. خدا به آنان می گوید: پس به سزای این که کفر می ورزیدید این عذاب را بچشید! (۳۴)

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ (۲۵) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ (۲۶) فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ (۲۷) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ (۲۸)

کسانی که پس از آن که راه هدایت برایشان آشکار شد به عقب بازگشتند و به کفر گراییدند، شیطان کارهای ناپسند را برایشان آراست و آنان را در راه باطل مدد کرد. (۲۵) این (حاکمیت شیطان) بدان جهت است که آنان به کسانی که از قرآن و احکام آن ناخشنود بودند وعده همکاری دادند و گفتند: در پاره ای از امور- تا آن جا که راز ما فاش نشود- از شما پیروی خواهیم کرد [غافل از آن که] خدا نهانکاری آنان را می داند. (۲۶) امروز در پشت نقاب نفاق نوید همکاری به کافران می دهند، ولی آن گاه که فرشتگان جانیشان را بستانند در حالی که بر صورت و پشتشان می کوبند، حال و روزشان چگونه خواهد بود؟ (۲۷) این بدان جهت است که آنان از آنچه خدا را به خشم آورده است پیروی کردند و رضای او را خوش نداشتند، و خدا هم کارهای نیکشان را تباه و بی اثر ساخت. (۲۸)

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا (۴)

اوست آن که آرامش را در دل های مؤمنان پدید آورد تا ایمانی بر ایمانشان بیفزایند، و خدا را رسد که چنین کند، زیرا اسباب و علل جاری در آسمان ها و زمین در اختیار خداست و همه لشکریان او هستند، و خدا دانا و حکیم است. (۴)

آیه ۷

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا (۷)

و خدا را رسد که با آنان چنین کند، زیرا از آن اوست اسباب و علل جاری در آسمان ها و زمین، و همه لشکریان او هستند و خدا شکست ناپذیر و حکیم است. (۷)

سوره ق (۵۰):

آیات ۱۶ - ۲۶

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلِمُ مَا تُوسَّوْسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ (۱۶) إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٍ (۱۷) مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ (۱۸) وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ (۱۹) وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ (۲۰) وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ (۲۱) لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ (۲۲) وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ (۲۳) أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ (۲۴) مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ (۲۵) الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ (۲۶)

به یقین ما انسان را آفریدیم، از این رو بر او تواناییم و آنچه را که نفسش او را بدان وسوسه می کند می دانیم و ما از رگ ریسمان گونه ای که در سراسر اندام هایش گسترده است به او نزدیک تریم. (۱۶) یاد کن زمانی را که آن دو فرشته دریافت کننده، اعمال آدمی را دریافت می کنند. یکی از آنها بر جانب راست و دیگری بر جانب چپ او نشسته اند. (۱۷) او به هیچ سخنی زبان نمی گشاید مگر این که نگهبانی آماده ثبت و ضبط نزد وی حضور دارد. (۱۸) و سرانجام، بی هوشی مرگ به حق سر می رسد [و گفته می شود]: ای انسان، این همان است که پیوسته از آن می گریختی. (۱۹) و در صور دمیده می شود و در پی آن قیامت برپا می گردد. [به آدمی گفته می شود]: این است روز تهدید، همان روزی که گنهکاران به سزای کردارشان می رسند. (۲۰) و هر کسی به سوی خدا می آید تا خدا درباره او داوری کند. این در حالی است که با او سوق دهنده ای است که او را به پیش می راند و شاهی است که بر کارهایش گواهی می دهد. (۲۱) خدا در آن صحنه به او می گوید: به راستی تو از این حقیقت که امروز به عیان آن را می بینی غافل بودی و ما پرده ای را که حقیقت را بر تو پوشانده بود کنار زدیم و امروز دیده تو تیزبین است. (۲۲) و همدمش، آن فرشته گمارده شده بر او می گوید: این کسی که نزد من است، [برای بازپرسی اعمالش] مهیاست. (۲۳) و خدا به آن دو فرشته می گوید: هر کسی را که بر کفر اصرار می ورزید و از روی لجابت، با حق

به ستیزه برمی‌خاست به دوزخ درافکنید؛ (۲۴) هر کسی را که [مردم را] از نیکی باز می‌داشت و از پرستش خدا سرکشی می‌کرد و مردم را در دینشان به شک و تردید می‌انداخت؛ (۲۵) همان کسی که با وجود خدا معبود دیگری می‌پنداشت، آری او را در عذاب شدید بیفکنید. (۲۶)

آیات ۴۱ و ۴۲

وَ اسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ (۴۱) يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ (۴۲)

و گوش به زنگ روزی باش که منادی از جایگاهی نزدیک با دمیدن در صور بانگ برمی‌آورد. (۴۱) روزی که همگان آن بانگ به حق را می‌شنوند. آن روز، روز زنده شدن مردگان و بیرون آمدن از گورهاست. (۴۲)

سوره الذاریات (۵۱):

آیات ۱ - ۴

وَ الذَّارِيَاتِ ذُرْوًا (۱) فَالْحَامِلَاتِ وُجْرًا (۲) فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا (۳) فَالْمُقَسَّمَاتِ أَمْرًا (۴)

سوگند به آن بادهایی که [ابرها و] خاک‌ها را به شدت می‌پراکنند، (۱) پس به آن ابرهایی که باری گران از آب را با خود حمل می‌کنند، (۲) پس به آن کشتی‌هایی که در دریاها به آسانی روانند، (۳) پس به آن فرشتگانی که فرمان خدا را در امور جهان میان خود تقسیم می‌کنند، (۴)

آیات ۱۳ و ۱۴

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ (۱۳) ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ (۱۴)

روز جزا روزی است که آنان بر آتش سوخته می‌شوند. (۱۳) به آنان گفته می‌شود: عذاب خود را بچشید؛ این است همان عذابی که شتاب در آمدن آن را می‌خواستید. (۱۴)

آیات ۲۴ - ۳۷

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ (۲۴) إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ (۲۵) فَرَاغَ إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ (۲۶) فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ (۲۷) فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَ بَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ (۲۸) فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَ قَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ (۲۹) قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ (۳۰) قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ (۳۱) قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ (۳۲) لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ (۳۳) مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ

لِّلْمُسْرِفِينَ (۳۴) فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۳۵) فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ (۳۶)
وَوَجَدْنَا فِيهَا آيَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ (۳۷)

آیا داستان میهمانان گرامی ابراهیم، آن فرشتگان ارجمند، به تو رسیده است؟ (۲۴) آن گاه که بر او وارد شدند و سلام گفتند. ابراهیم نیز به آنان سلام داد و پیش خود گفت: اینان مردمی نا آشنا و بیگانه‌اند. (۲۵) پس بی‌درنگ و به‌طور پنهانی نزد خانواده‌اش رفت و طولی نکشید که گوساله‌ای فربه و بریان شده آورد. (۲۶) و آن را نزدیکشان برد و به گمان این که آنها بشنند، گفت: چرا نمی‌خورید؟ (۲۷) پس وقتی دید دست به سوی آن نمی‌برند، در دل خود از آنان احساس ترسی کرد. فرشتگان که چنین دیدند، گفتند: مترس. و او را به پسر نوجوان و دانا مژده دادند. (۲۸) همسرش چون این نوید را شنید، فریادکنان پیش آمد و سخت بر چهره خود زد و گفت: من پیرزنی نازا هستم، چگونه می‌توانم فرزندی بیاورم؟ (۲۹) فرشتگان به وی گفتند: پروردگار تو همان گونه فرموده است که ما به تو مژده داده‌ایم. به یقین او کارهایش از روی حکمت است و به حال تو و همسرت داناست. (۳۰) ابراهیم گفت: ای فرستادگان، معلوم است شما برای امری مهم آمده‌اید، کارتان چیست؟ (۳۱) گفتند: ما به سوی قوم لوط که مردمی تبه‌کارند فرستاده شده‌ایم. (۳۲) تا بر آنان سنگ‌هایی از گل فرستیم؛ (۳۳) سنگ‌هایی که نزد پروردگارت برای آن تجاوزکاران علامت‌گذاری شده است. (۳۴) سپس فرشتگان را به سوی قوم لوط روانه ساختیم و هر کس از مؤمنان را که در آن شهر بود از آنجا بیرون کردیم. (۳۵) ولی در آنجا جز یک خانه که افرادش تسلیم حق بودند. و آن هم خانواده لوط بود، نیافتیم. (۳۶) سپس آن دیار را زیر و زبر کردیم و در آنجا برای کسانی که از عذاب دردناک می‌ترسند، نشانه‌ای از یگانگی در ربوبیت خود برجای نهادیم. (۳۷)

سوره الطور (۵۲):

آیات ۱ - ۸

وَالطُّورِ (۱) وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ (۲) فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ (۳) وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ (۴) وَالسَّعْفِ الْمَرْفُوعِ (۵) وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ (۶) إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ (۷) مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ (۸)

سوگند به کوه طور که خدا در آن با موسی سخن گفت، (۱) و سوگند به تورات، آن کتابی که نگاشته شد، (۲) در صفحه‌ای برای تلاوت منتشر شد، (۳) و سوگند به آن خانه آباد، (۴) و به آسمان، آن بام برافراشته، (۵) و به آن دریای شعله‌ور، (۶) سوگند به همه اینها که عذاب روز قیامت که پروردگارت مقرر کرده است تحقق خواهد یافت. (۷) هیچ بازدارنده‌ای برای آن نیست. (۸)

آیه ۳۹

أُمُّ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ (۳۹)

یا مگر دختران از آن خدایند و پسران از آن شما؟ (۳۹)

سوره النجم: (۵۳)

آیات ۴ - ۱۸

إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ (۴) عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ (۵) ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ (۶) وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ (۷) ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ (۸) فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ (۹) فَأُوْحِيَ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أُوْحِيَ (۱۰) مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ (۱۱) أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ (۱۲) وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ (۱۳) عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ (۱۴) عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ (۱۵) إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ (۱۶) مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ (۱۷) لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ (۱۸)

آن نیست مگر وحیی که از جانب خدا به او می‌رسد. (۴) جبریل، آن فرشته برخوردار از نیروهای سخت و پایدار، قرآن را به او آموخت. (۵) همو که از خرد و اندیشه‌ای استوار برخوردار است، او در چهره واقعی خود بر پیامبر ظاهر شد و ایستاد. (۶) آن گاه که در بالاترین کناره آسمان بود. (۷) سپس به پیامبر نزدیک شد، پس خود را به او رسانید تا او را بگیرد و به آسمان‌ها ببرد. (۸) چنان نزدیک شد که فاصله آن دو به اندازه دو کمان یا نزدیک‌تر بود. (۹) پس به پیامبر که بنده خدا بود، وحی کرد آنچه را وحی کرد. (۱۰) پیامبر آن را در دل دید و دریافت و دلش آنچه را دید به خطا ندید. (۱۱) آیا با او درباره آنچه می‌بیند مجادله می‌کنید، و اصرار دارید او خلاف آنچه را به عیان می‌بیند ادعا کند؟ (۱۲) او جبرئیل را در فرودی دیگر نیز در چهره واقعی‌اش مشاهده کرد. (۱۳) نزدیک آن درخت کنار که در انتهای آسمان‌هاست؛ (۱۴) که بهشت، جایگاه همیشگی مؤمنان نزدیک آن درخت است؛ (۱۵) آن گاه که درخت کنار را فراگرفت آنچه آن را فراگرفت. (۱۶) دیده پیامبر نه منحرف شد که حقیقت را دگرگون بیند و نه از حد گذشت تا سراب را حقیقت انگارد. (۱۷) سوگند یاد می‌کنم که او بخشی از بزرگ‌ترین نشانه‌های پروردگارش را مشاهده کرد. (۱۸)

آیه ۲۴ - ۲۸

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ (۲۴) فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ (۲۵) وَكَمِ مِنْ مَلَكَ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُلْغِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ (۲۶) إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُؤْنَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَىٰ (۲۷) وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا (۲۸)

مگر آدمی هر چه را آرزو کند- به صرف آرزو کردن- به دست خواهد آورد که اینان با آرزوی شفاعت فرشتگان یا خدا بودن معبودانشان، به شفاعت آنها دل بسته و خدایی آنها را باور کرده‌اند؟ (۲۴) جهان آخرت و سرای دنیا تنها از آن خداست و او را در ملکش شریکی نیست، پس چگونه ممکن است آرزوی مشرکان تحقق یابد؟ (۲۵) و چه بسیار فرشتگانی که در آسمان‌ها [و در مقام قرب الهی] هستند و شفاعتشان هیچ سودی ندارد، و هیچ کاری

از آنان ساخته نیست، مگر پس از آن که خدا به کسی از آنان که بخواهد و بپسندد رخصت دهد. (۲۶) این مشرکان که سرای آخرت را باور ندارند، فرشتگان را دختران خدا می‌شمردند و آنها را با نام‌هایی که ویژه زنان است، نامگذاری می‌کنند. (۲۷) آنان به این اعتقادشان هیچ دانشی ندارند و تنها از وهم و خیال خود پیروی می‌کنند، و قطعاً گمان - تا چه رسد به وهم و خیال - برای دستیابی به حق هرگز بسنده نیست. (۲۸)

سوره القمر (۵۴):

آیات ۳۳ - ۳۹

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذُرِّ (۳۳) إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ (۳۴) نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ (۳۵) وَ لَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالَّذُرِّ (۳۶) وَ لَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَ نُذِرْ (۳۷) وَ لَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقَرٌّ (۳۸) فَذُوقُوا عَذَابِي وَ نُذِرْ (۳۹)

قوم لوط نیز هشدارها را دروغ انگاشتند. (۳۳) ما هم بر آنان بادی که سنگبارانشان می‌کرد فرستادیم و تنها خاندان لوط بودند که آنان را در سحرگاهی [با بیرون بردن از شهر] نجات بخشیدیم. (۳۴) تا بدین وسیله به آنان از جانب خود نعمتی بزرگ داده باشیم، زیرا آنان از سپاسگزاران بودند و ما هر که را سپاسگزار باشد همین گونه پاداش می‌دهیم. (۳۵) بی‌گمان لوط قومش را از عذابی که ایشان را بدان گرفتیم، بیم داده بود، ولی آنان در هشدار و اخطار او تشکیک کرده به بحث و جدال پرداختند. (۳۶) و از او خواستند تا مهمانانش را (فرشتگانی که به صورت انسان‌ها نزد او بودند) در اختیارشان نهد؛ ما هم چشمانشان را محو کردیم و فروغ از دیدگان‌شان گرفتیم، پس [گفتیم:] عذاب مرا و آنچه شما را بدان هشدار دادم بچشید! (۳۷) و همانا در سپیده‌دمی، عذابی تحلف‌ناپذیر به سراغشان آمد. (۳۸) پس [به آنان گفتیم:] عذاب مرا و آنچه شما را بدان هشدار دادم بچشید! (۳۹)

آیه ۴۸

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ (۴۸)

روزی که بر چهره‌هایشان در آتش کشیده می‌شوند. آن روز به آنان گفته می‌شود: بچشید گزندى را که از دوزخ به شما می‌رسد! (۴۸)

سوره الرحمن (۵۵)

آیه ۲۹

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ (۲۹)

هر روز (و هر زمان) خداوند در کاری بدیع است غیر از کار گذشته و آینده. (۲۹)

سوره الواقعة (۵۶):

آیات ۷۵ - ۸۰

فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ (۷۵) وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٍ (۷۶) إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ (۷۷) فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ (۷۸) لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ (۷۹) تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ (۸۰)

سوگند یاد می کنم به جایگاه های ستارگان در آسمان، (۷۵) و بی تردید این سوگند - اگر بدانید - سوگندی است بزرگ! (۷۶) که این کتاب، قرآنی گرانمایه و ارجمند است. (۷۷) و در لوحی که از هر گونه تغییر و دگرگونی مصون است قرار دارد. (۷۸) و جز پیراستگان از گناه هیچ کس به علم آن دسترسی نخواهد داشت. (۷۹) آن از نزد پروردگار جهانیان فروفرستاده شده است. (۸۰)

آیه ۸۵

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَ لَكِن لَّا تُبْصِرُونَ (۸۵)

و ما از شما به او نزدیک تریم ولی شما ما و فرشتگان ما را نمی بینید، (۸۵)

سوره الحديد (۵۷):

آیه ۱۲

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۲)

آن پاداش نفیس روزی به اتفاق کنندگان داده می شود که مردان و زنان مؤمن را می بینی که نورشان پیشاپیش آنان و در طرف راستشان به سرعت می رود، چرا که خود به سوی درجات بهشت و مقام قرب الهی با شتاب در حرکت اند. فرشتگان به آنان می گویند: امروز مزدگانی شما باغ هایی آکنده از درختان است که از زیر آنها جویبارها روان است؛ جاودانه در آن جا خواهید بود. این است سعادت بزرگ. (۱۲)

سوره التحريم (۶۶):

آیات ۱ - ۶

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱) قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (۲) وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا

فَلَمَّا نَبَّاتَ بِهِ وَ أَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَ أَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَاكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ (۳) إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَ إِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَ جِبْرِيلُ وَ صَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ (۴) عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَ أَبْكَارًا (۵) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَ أَهْلِيكُمْ نَارًا وَ قُودُهَا النَّاسُ وَ الْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَ يَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ (۶)

ای پیامبر، چرا سوگند یاد می کنی و چیزی را که خدا بر تو حلال کرده است، بر خود حرام می کنی و بدان رضایت همسرانت را می جویی؟ در حالی که خدا آمرزنده و مهربان است، (۱) خدا گشودن سوگندهایتان را برای شما مقرر داشته و آن را با پرداخت کفاره بر شما روا دانسته است، و خدا سرپرست شماست و امورتان را با قوانین و مقررات خود تدبیر می کند و او دانا و حکیم است. (۲) و زمانی [را یاد کنید] که پیامبر به یکی از همسرانش (حفصه) سخنی به راز گفت و از او خواست که آن را نهان دارد ولی او نافرمانی کرد. پس چون آن راز را (با عایشه) بازگفت و خدا پیامبر را از آشکار شدن رازش آگاه ساخت، پیامبر بخشی از آن را اظهار کرد و از اظهار بخشی دیگر صرف نظر نمود. پس هنگامی که پیامبر همسرش (حفصه) را از آشکار شدن آن راز خبر داد، او گفت: چه کسی این را به تو خبر داده است؟ پیامبر گفت: خدای دانا به آشکار و نهان و آگاه از افکار و اندیشه ها، مرا از آن آگاه ساخته است. (۳) شما دو زن با این عملی که مرتکب شده اید دل هایتان به انحراف کشیده شده و لازم است توبه کنید؛ پس اگر به سوی خدا بازگردید و از آزار پیامبر دست بردارید [کاری شایسته کرده اید]، و اگر بر ضد او همداستان شوید، خداوند خود یاور اوست و جبریل و صالحی از مؤمنان نیز یاور اویند، و علاوه بر اینان، فرشتگان هم پشتیبان او خواهند بود. (۴) اگر پیامبر همه شما را طلاق دهد، امید است پروردگارش همسرانی بهتر از شما به او عوض دهد؛ زنانی که تسلیم فرمان خدا و باایمان و فرمانبردار فروتن و توبه کننده و پرستشگر خدا و اهل روزه باشند، بیوه و دوشیزه. (۵) ای کسانی که ایمان آورده اید، خود و خانواده هایتان را از آتشی که هیزمش مردم و سنگ ها خواهند بود، نگه دارید. بر آن آتش فرشتگانی سختگیر و نیرومند گمارده شده اند، که از آنچه خدا به آنان فرمان داده است سرپیچی نمی کنند و آنچه را که بدان مأمور شده اند انجام می دهند. (۶)

سوره الملک (۶۷):

آیات ۷ - ۱۱

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَ هِيَ تَفُورُ (۷) تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ (۸) قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَ قُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ (۹) وَ قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ (۱۰) فَاعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ فَسَحَقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ (۱۱)

هنگامی که در دوزخ افکنده شوند نعره دمش آن را می شنوند و بدین طریق آنان را در خود فرومی برد و پیوسته می جوشد و آنان را بالا و پایین می برد. (۷) نزدیک است از شدت خشم پاره پاره شود. هرگاه گروهی از کافران در آن افکنده شوند، فرشتگان نگهبان آن، سرزنش کنان از آنان می پرسند: مگر برای شما پیامبری هشداردهنده نیامد؟ (۸) چرا، پیامبری هشداردهنده برای ما آمد ولی او را تکذیب کردیم و گفتیم: خداوند هیچ چیزی فرونفرستاده است و شما مدعیان نبوت جز در گمراهی بزرگی نیستید. (۹) و می گویند: اگر سخن پیامبران را می شنیدیم و می پذیرفتیم یا حق را آن گاه که بیان کردند با خردورزی درمی یافتیم امروز در زمره همدمان این آتش افروخته بودیم. (۱۰) و به گناه خود اعتراف می کنند، پس ذلت و نابودی بر اهل این آتش افروخته باد. (۱۱) آیات ۱۶ و ۱۷

أَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ (۱۶) أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ (۱۷)

آیا شما که ربوبیت خدا را بر جهان هستی انکار می کنید از آن فرشتگانی که در آسمانند ایمنید که زمین را بشکافند و شما را در آن فروبرند، پس ناگهان زمین به لرزه درآید؟ (۱۶) آیا از آنان که در آسمانند ایمنید که بر شما تندبادی بفرستند که سنگباراننان کند؟ به زودی خواهید دانست که هشدار من چگونه است. (۱۷) سوره الحاقة (۶۹):

آیه ۱۳ و ۱۹

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ (۱۳) وَ حُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً (۱۴) فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ (۱۵) وَ انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ (۱۶) وَ الْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَ يَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ (۱۷) يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ (۱۸) فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُوا كِتَابِيهِ (۱۹)

پس آن گاه که برای زنده شدن مردگان، تنها یک بار در صور دمیده شود، (۱۳) و زمین و کوه ها از جای برداشته و یکباره خرد و ذره ذره شوند، (۱۴) آن روز است که رستاخیز به وقوع خواهد پیوست. (۱۵) و آسمان از هم می شکافد و آن روز است که آسمان سست خواهد بود. (۱۶) و فرشتگان در اطراف آن مستقرند و عرش پروردگارت را در آن روز هشت تن بر فراز آنان حمل می کنند. (۱۷) در آن روز شما با عقاید و اعمالتان بر خدا عرضه می شوید، آن روز هیچ نهانی از باورها و رفتارهای شما، پوشیده نمی ماند. (۱۸) [و کارنامه اعمالتان به شما داده می شود،] اما کسی که کارنامه اش به دست راستش داده شود، می گوید: ای فرشتگان، کارنامه مرا بگیرد و بخوانید؟ (۱۹)

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ (۳۰) ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ (۳۱) ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ (۳۲)

آن گاه خدا به فرشتگان می گوید: بگیرید او را و در غل کشید. (۳۰) سپس وی را به آتش دوزخ درافکنید. (۳۱)
آن گاه او را در زنجیری که درازی آن هفتاد ذراع است در بند کشید. (۳۲)
سوره المعارج (۷۰):
آیات ۳ و ۴

مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ (۳) تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ (۴)

و از جانب خداوندی است که دارای درجات است و هر فرشته ای به تناسب مقام قریبش به سوی آن درجات عروج می کند. (۳) فرشتگان و روح در روز قیامت، روزی که مقدار آن پنجاه هزار سال از سال های دنیا است به سوی او بالا می روند. (۴)
سوره الجن (۷۲):
آیات ۸-۱۰

وَ أَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَأَ حَرَسًا شَدِيدًا وَ شُهَبًا (۸) وَ أَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمَعُ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شُهَابًا رَصَدًا (۹) وَ أَنَا لَا نَدْرِي أَشْرُّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا (۱۰)

و ما به آسمان صعود کردیم و به آن نزدیک شدیم و آن را آکنده از نگهبانانی توانا و شهاب سنگ هایی یافتیم.
(۸) و پیش از نزول قرآن، ما در آسمان برای شنیدن سخنان فرشتگان در مکان هایی می نشستیم، ولی اکنون هر کس در آن جا دزدانه گوش بسپارد، شهابی را برای خود در کمین می یابد. (۹) و ما نمی دانیم که آیا در این رویداد برای کسانی که در زمینند گزندی اراده شده یا پروردگارشان برایشان چیزی را که مایه نیکبختی آنان است اراده کرده است. (۱۰)
آیات ۲۶-۲۸

عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا (۲۶) إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا (۲۷) لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَ أَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا (۲۸)

تنها خداست که دانای غیب و نهان است و آن کس را بر غیب خود آگاه نمی کند، (۲۶) مگر کسانی را که از آنان خشنود باشد که آنان پیامبرانند، که خداوند پیشرویی آنان (از هنگامی که وحی را دریافت می کنند تا وقتی که آن را به مردم می رسانند) و نیز از پشت سرشان (از زمان صدور وحی تا هنگامی که به ایشان برسد) نگهبانی را برای حراست از وحی گسیل می دارد. (۲۷) تا معلوم دارد که آنان پیام های پروردگارش را چنان که بوده است ابلاغ کرده اند، و علم خدا به وحیی که در درونشان جای گرفته است احاطه دارد و خدا هر چیزی را شماره کرده و به عدد آن آگاه است. (۲۸)

سوره المدثر (۷۴):

آیات ۲۶ - ۳۱

سَأَصْلِيهِ سَقَرًا (۲۶) وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ (۲۷) لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ (۲۸) لَوَاحٍ لِّلْبَشَرِ (۲۹) عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ (۳۰) وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَ الْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَ الْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى لِّلْبَشَرِ (۳۱)

به زودی او را به دوزخ درخواهم آورد. (۲۶) و چه چیز تو را از حقیقت دوزخ آگاه کرد؟ (۲۷) بر هر که دست یابد او را می سوزاند و هر کسی را که در آن افتد رها نمی کند. (۲۸) پوست ها را سخت [می گدازد و] سیاه می کند. (۲۹) نوزده تن بر آن گمارده شده اند. (۳۰) و ما نگهبانان دوزخ را جز از فرشتگان قرار ندادیم و شماره آنها را جز برای آزمایش کافران یادآوری نکرده ایم، تا اهل کتاب بدانند که این خبر با آنچه در کتاب هایشان آمده است مطابق است و در پی آن، کسانی هم که [به قرآن] ایمان آورده اند بر ایمانشان بیفزایند و آنان که کتاب آسمانی به ایشان داده شده و نیز مؤمنان در حقانیت قرآن تردید نکنند، و سرانجام کسانی که در دل هایشان بیماری شک و نفاق است و کفرپیشگان بگویند: خدا از توصیف نگهبانان دوزخ که نوزده فرشته اند چه چیزی اراده کرده است؛ این تعداد اندک از فرشتگان چگونه می توانند آن همه دوزخیان را کیفر دهند؟! بدین گونه خدا هر که را بخواهد به بیراهه می کشاند و هر که را بخواهد به راه راست رهنمون می شود. و شمار سپاهیان پروردگارت را جز او کسی نمی داند، و یادآوری تعدادشان جز تذکاری برای بشر نیست. (۳۱)

سوره المرسلات (۷۷):

آیات ۱ - ۷

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا (۱) فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا (۲) وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا (۳) فَالْفَارِقَاتِ فَرَقًا (۴) فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا (۵) عَذْرًا أَوْ تَنْذِيرًا (۶) إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعَ (۷)

سوگند به فرشتگان وحی که پی در پی فرستاده می شوند، (۱) و آن گاه که فرستاده شوند همچون بادی توفنده راه می پویند، (۲) و سوگند به آن فرشتگانی که صحیفه های وحی را برای پیامبر می گشایند، (۳) و آن گاه که بگشایند، جدا ساختن حق را از باطل و حلال را از حرام آغاز می کنند، (۴) و سپس صحیفه های وحی را به صورت قرآن که یادآور است بر پیامبر می افکنند، (۵) تا اتمام حجّتی باشد یا اخطار و هشدار؛ (۶) به اینها سوگند که آنچه به شما وعده داده می شود (رستاخیز و جزا و پاداش) قطعاً تحقق خواهد یافت. (۷)

سوره النبأ (۷۸):

آیه ۱۹

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا (۱۹)

و آسمان گشوده می شود و درهایی می گردد و جهان آدمیان به جهان فرشتگان می پیوندد. (۱۹)

آیه ۳۰

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا (۳۰)

پس ای منکران رستاخیز، بچشید که ما جز عذاب بر شما نمی افزایم. (۳۰)

آیات ۳۶-۳۸

جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حَسَابًا (۳۶) رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا (۳۷) يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا (۳۸)

اینها به تقواییشان داده می شود در حالی که سزایی است از جانب پروردگار تو، و بخششی است از روی حساب. (۳۶) همان پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه میان آن دو است؛ خدایی که رحمتش فراگیر است و هیچ کس درباره آنچه او داوری کرده است از جانب وی قدرت سخن گفتن و میانجیگری ندارد. (۳۷) آن روز از سخن گفتن ناتوانند که روح و فرشتگان به صف می ایستند. از حاضران در صحنه قیامت- چه آدمیان و چه جنیان و چه فرشتگان- جز آن کسی که خدای رحمان به او اجازه دهد و سخن به صواب گوید، لب به سخن نمی گشاید. (۳۸)

سوره النازعات (۷۹):

آیات ۱-۸

وَالنَّازِعَاتُ غُرَقًا (۱) وَالنَّاسِطَاتُ نَسْطًا (۲) وَالسَّابِحَاتُ سَبْحًا (۳) فَالسَّابِقَاتُ سَبْقًا (۴) فَالْمُدَبِّرَاتُ أَمْرًا (۵) يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ (۶) تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ (۷) قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ (۸)

سوگند به آن فرشتگانی که از پایگاه‌های خود برای انجام مأموریت الهی، مجدانه از جا برمی‌خیزند، (۱) و سوگند به آنان، که چون از جایگاه خود بیرون روند به آسانی خارج می‌شوند، (۲) و سوگند به آنان، که چون روند شتاب می‌ورزند، (۳) و به سوی آنچه خدا اراده کرده است چنان‌که باید سبقت می‌گیرند، (۴) و کار جهان را تدبیر می‌کنند؛ به همه اینها سوگند که شما برانگیخته خواهید شد؛ (۵) در آن روز که صیحه‌ای بزرگ رخ دهد. (۶) و از پی آن بانگی دیگر برخیزد. (۷) آن روز که چنین شود، دل‌هایی بلرزند. (۸)

سوره عبس (۸۰):

آیات ۱۱ - ۱۶

كَأَلَّا إِنِّهَا تَذَكُّرَةُ (۱۱) فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ (۱۲) فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ (۱۳) مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ (۱۴) بِأَيْدِي سَفَرَةٍ (۱۵) كِرَامٍ بَرَرَةٍ (۱۶)

نه، مبادا چنین کنی، این قرآن پندی است. (۱۱) پس هر که بخواهد، آن را یاد کند و پند گیرد. (۱۲) قرآن در صحیفه‌هایی ارجمند نوشته شده است؛ (۱۳) صحیفه‌هایی بلندمرتبه که از هر باطل و بیهوده و تناقضی پاک گشته است. (۱۴) با دست فرشتگانی به سوی پیامبر فرستاده شده است، (۱۵) رشتگانی که بزرگوار و نیکوکارند. (۱۶)

سوره التکویر (۸۱):

آیات ۱۵ - ۲۷

فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ (۱۵) الْجَوَارِ الْكُنَّسِ (۱۶) وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ (۱۷) وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ (۱۸) إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ (۱۹) ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ (۲۰) مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ (۲۱) وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ (۲۲) وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ (۲۳) وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ (۲۴) وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ (۲۵) فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ (۲۶) إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ (۲۷)

سوگند یاد می‌کنم به آن ستارگانی که بازمی‌گردند و نهان می‌شوند؛ (۱۵) و با شتاب و نظم حرکت می‌کنند و از حرکت بازمی‌ایستند چنان‌که گویی در آشیانه خود قرار گرفته‌اند، (۱۶) و سوگند به شب آن گاه که پشت می‌کند و می‌رود، (۱۷) و سوگند به بامداد آن گاه که برمی‌دمد و روشنی‌اش در افق پدیدار می‌شود، (۱۸) که قرآن سخن فرستاده‌ای ارجمند (جبرئیل) است. (۱۹) همو که نیرومند و نزد خدای صاحب عرش مقرب و دارای مقام و منزلت است. (۲۰) در آن جا فرشتگان دیگر از او فرمان می‌برند و در ابلاغ آنچه خدا به او فرمان می‌دهد امین است. (۲۱) و سوگند به همه اینها که محمد مبتلا به جنون نیست؛ او سال‌ها همراه و همنشین شما بوده است. (۲۲) او قطعا جبریل را در آن کرانه روشن مشاهده کرد. (۲۳) و او در ابلاغ پیام‌های غیبی به شما، بخل نمی‌ورزد. (۲۴)

كَأَلَّا بِلْ تُكْذِبُونَ بِالَّذِينَ (۹) وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ (۱۰) كِرَامًا كَاتِبِينَ (۱۱) يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ (۱۲)

نه، جای آن نیست که به لطف و کرم خدا فریفته شوی؛ بلکه شما آدمیان، روز جزا را دروغ می‌انگارید که کفر می‌ورزید و عصیان می‌کنید. (۹) و قطعاً فرشتگانی بر شما گمارده شده‌اند که نگهبان اعمالتان هستند؛ (۱۰) فرشتگانی بزرگوار که اعمال شما را می‌نگارند، (۱۱) آنچه را انجام می‌دهید می‌دانند. (۱۲)

سوره المطففین (۸۳):

كَأَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْإِبْرَارِ لَفِي عِلِّيَّينَ (۱۸) وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ (۱۹) كِتَابٌ مَرْقُومٌ (۲۰) يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ (۲۱)

آری، کم‌فروشی نکنند و از روز حساب غفلت نورزند که قطعاً سرنوشت نیکان در عِلِّین (مرتبه‌های والا و درجات قرب به خدا) است. (۱۸) و چه چیز تو را آگاه کرده است که عِلِّین چیست؟ (۱۹) فرجامی است حتمی و مشخص، (۲۰) که مقربان درگاه خدا آن را می‌نگرند. (۲۱)

سوره الطارق (۸۶):

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ (۴)

سوگند به اینها که هیچ کس نیست مگر این که نگهبانی بر او گمارده شده است که اعمال نیک و بد او را ثبت کند. (۴)

سوره الفجر (۸۹):

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا (۲۱) وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا (۲۲)

آری، هرگز توانگری نشانه عزّت و بینوایی نشانه خواری نزد خدا نیست، آن‌گاه که زمین را خرد و ذره‌ذره گردانند، (۲۱) و فرمان پروردگارت دررسد و فرشتگان صف در صف بیایند، (۲۲)

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى (۹) عَبْدًا إِذَا صَلَّى (۱۰) أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى (۱۱) أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَى (۱۲) أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى (۱۳) أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى (۱۴) كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ (۱۵) نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ (۱۶) فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ (۱۷) سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ (۱۸) كَلَّا لَا تَطِعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ (۱۹)

به من خبر ده، آیا آن کس که بازمی دارد، (۹) بنده‌ای را آن گاه که نماز می گزارد، به من خبر ده که کارش به کجا خواهد کشید؟ (۱۰) به من خبر ده، اگر آن نمازگزار بر طریق هدایت باشد، (۱۱) یا به پرهیزگاری فرمان دهد، فرجام آن بازدارنده چه می شود؟ (۱۲) به من خبر ده، اگر آن بازدارنده، حق را دروغ انگارد و از آن روی برتابد، آیا جز درخور عذاب خواهد بود؟ (۱۳) مگر نمی داند که خدا کارهایش را می بیند؟ (۱۴) او حق ندارد چنین کند! اگر دست از این کار برندارد، به خواری اش می افکنیم و موی پیشانی اش را می گیریم و به دوزخش می کشانیم. (۱۵) موی پیشانی دروغگوی خطاکار را. (۱۶) آن گاه اهل محفل خود را به یاری بخواند. (۱۷) ما نیز به زودی گماشتگان بر آتش [دوزخ] را فرامی خوانیم. (۱۸) او حق ندارد تو را از نماز بازدارد! تو از او فرمان مبر و نماز را رها مکن، و سجده کن و به پروردگارت تقرب جوی. (۱۹)

سوره القدر (۹۷):

آیات ۱ - ۴

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ (۱) وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ (۲) لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ (۳) تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ (۴) سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ (۵)

ما قرآن را در شب قدر که امور جهان هستی در آن مقدر می گردد، بر تو فروفرستادیم. (۱) و چه چیز تو را آگاه کرده است که شب قدر چیست و چه عظمتی دارد؟ (۲) شب قدر برای عبادت خدا از هزار ماه بهتر است. (۳) در آن شب، فرشتگان و روح به اذن پروردگارشان فرود می آیند تا هرامری را تدبیر کنند و آن را سامان دهند. (۴) آن شب تا دمیدن سپیده برای بندگانی که به خدا روی می آورند شب سلامت و دریافت رحمت اوست. (۵)

«رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ